

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM
ZUŠ BLATINY
ŠPANIELOVA 1124/50
PRAHA - ŘEPY

Obsah

1	IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	3
2	CHARAKTERISTIKA ŠKOLY.....	4
3	ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE	6
4	VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE	7
5	VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU	9
5.1	Přípravné studium	10
5.2	Vyučovací předmět: Hudební nauka.....	11
5.3	Studijní zaměření: Hra na klavír	15
5.4	Hra na housle.....	19
5.5	Hra na violu.....	22
5.6	Hra na violoncello.....	25
5.7	Hra na kytaru.....	28
5.8	Hra na elektrickou kytaru	31
5.9	Sólový zpěv	34
5.10	Hra na zobcovou flétnu	38
5.11	Hra na příčnou flétnu.....	42
5.12	Hra na klarinet.....	46
5.13	Hra na saxofon.....	51
5.14	Hra na bicí nástroje.....	55
6	VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ DRAMATICKÉHO OBORU.....	66
7	VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU	73
8	VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU.....	83
9	HODNOCENÍ ŽÁKŮ.....	99
10	ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI.....	102
11	VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH.....	102

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLY BLATINY

Předkladatel: Základní umělecká škola Blatiny
Španielova 1124/50, Praha – Řepy, 163 00
- příspěvková organizace
IČO: 638 347 15
Ředitelka školy: Věra Pavlíková
Telefon: 212 285 145, 235 312 638
E-mail: zus.blatiny@volny.cz

Zřizovatel: Úřad městské části Prahy 17
Žalanského 291/12b, Praha – Řepy, 163 00
Telefon: 234 683 111, 235 300 005
E-mail: podatelna@repy.mepnet.cz

Pedagogickou radou
schváleno: 28.5.2012

Věra Pavlíková
ředitelka ZUŠ Blatiny

Platnost dokumentu od: 1.9.2012

Aktualizací dokumentu schválené pedagogickou radou dne 26.8.2025 se ruší původní znění a nahrazuje se textem nového dokumentu s platností od 1.9.2025.

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Umělecké obory vyučované v ZUŠ Blatiny

- Hudební
- Výtvarný
- Taneční
- Literárně-dramatický

Maximální počet žáků, které je možné vyučovat ve stávající budově je cca 500 žáků.

Historie a současnost

Základní umělecká škola Blatiny byla zařazena do sítě škol MŠMT ČR 1. 9. 1998. Škola je příspěvkovou organizací a má právní subjektivitu což je dáno zřizovací listinou ze dne 1. 10. 2009, která navazuje na předchozí zřizovací listiny. Od tohoto data je škola oficiálně zařazena mezi základní umělecké školy a je vedena až do současnosti ředitelkou Věrou Pavlíkovou.

V počátečních letech byla výuka oborů rozdělena do dvou budov. Hlavní budova pojala žáky výtvarného, tanečního a z části hudebního oboru. Převážná část hudebního oboru byla vyučována v tehdejší budově Základní školy v ulici Žalanského. Po zrušení Základní školy byly ZUŠ Blatiny nabídnuty náhradní prostory v prvním patře samostatného pavilonu ZŠ Jana Wericha.

Od března 2009 procházela hlavní budova ZUŠ náročnou a rozsáhlou rekonstrukcí, která vyžadovala stěhování do provizorních prostor výše zmiňované školy. Kolaudace proběhla v prvním prosincovém týdnu, při níž byl 15. 12. 2009 uskutečněn slavnostní koncert za přítomnosti radních, zastupitelů Městské části Prahy 17, pedagogů a příznivců školy. Tak byla budova oficiálně předána k užívání široké veřejnosti.

Modernizace a celkové rozšíření prostor bylo financováno z prostředků jak Městské části Prahy 17 (dále jen MČ), účelové dotace od Magistrátu hl. m. Prahy, tak i získaného grantu z Norských fondů.

Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor je smíšený, věkově pestrý a jedná se o kvalifikované a zkušené pracovníky. Prioritou je kvalitní a umělecké vzdělávání žáků, proto je důraz kladen i na další odborné vzdělávání pedagogických pracovníků nejen v oblasti umělecké, didaktiky, ale i v oblasti komunikační techniky. K tomu využíváme široké nabídky vzdělávacích agentur.

Dlouhodobé projekty

V porovnání s jinými pražskými školami, je ZUŠ Blatiny školou s nižším počtem žáků. Zapojuje se do řady přehlídek, soutěží a projektů pořádaných v hudebním, výtvarném i tanečním oboru. Pravidelně připravuje a projektuje koncerty, výstavy a vystoupení v Praze i okolí.

Vybavení školy a její podmínky

Budova školy nabízí všem žákům i pedagogům odpovídající podmínky pro zajištění kvalitní výuky v uměleckém vzdělávání. Je vybavena notovým materiálem a učebními pomůckami, které jsou stále doplňovány o nové.

Škola disponuje deseti učebnami hudebního oboru, které jsou vybaveny pravidelně laděnými klavíry nebo pianiny a dalšími hudebními nástroji, z nichž některé si mohou žáci vypůjčit, dále dvěma vybavenými učebnami výtvarného oboru z nichž jedna je opatřena keramickou pecí.

K dispozici jsou nově vybudované a plně vybavené sály - jeden koncertní s pódium a dvěma klavíry, dva baletní sály pro výuku tance a literárně-dramatického oboru.

Třídy, kde je práce na PC nutná, jsou vybaveny přenosným počítačem s internetovým připojením. Zbytek vyučujících má k dispozici sborovnu se dvěma počítači, tiskárnou a kopírkou.

3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

Zaměření školy

- na tvořivou, týmovou a systematickou práci jak mezi pedagogy, tak i žáky, kteří se cíleně a vědomě podílejí na vytváření společných projektů
- na vytváření kladného vztahu ke zvolenému oboru a umění vůbec
- na individuální přístup pedagoga k žákovi s neméně důležitou spoluprací a podporou rodičů žáka

Vize školy

- vést žáky k svědomitému, odpovědnému a tvořivému pohledu na umění a vzbudit zájem o jeho celoživotní umělecké vzdělávání
- připravit žáky k praktické činnosti a uplatnění ve zvoleném oboru
- vytvářet podmínky pro žáky, kteří se připravují ke studiu na vyšších typech uměleckých a pedagogických škol, poskytnutím zvýšené hodinové dotace

4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

Kompetence k umělecké komunikaci, kompetence osobnostně-sociální a kulturní, jsou rozvíjeny u každého žáka v kolektivní, ale i individuální výuce s přihlédnutím na jeho vloh, dovednosti a sociální citění. Vzhledem k tomu, že se jedná o proces dlouhodobý, cílem naší školy je tyto klíčové kompetence utvářet a rozvíjet.

Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci

Předkládáme umění jako určitý způsob komunikace probíhající mezi všemi účastníky uměleckého procesu a to následujícími způsoby:

- navštěvujeme s žáky koncerty, divadelní představení, exkurze, koncerty a tím je vedeme k vnímání uměleckého díla, seznamujeme je s širokou škálou prostředků umělecké komunikace
- vedením k poznávání a porozumění umění prostřednictvím své vlastní soustředěné a vědomé tvorby
- za pomoci moderních technologií interpretujeme žákům umění prostřednictvím reprodukováného umění a seznamujeme je s historií uměleckého vývoje až po současnost
- vedeme žáky k poznání nových směrů umělecké komunikace a k analýze uměleckých děl

Strategie pro kompetenci osobnostně sociální

Vedeme žáka k dlouhodobému a systematickému sebezdokonalování se v oblasti umění a přijímání zodpovědnosti za společné umělecké dílo následujícími způsoby:

- nasloucháme a vedeme rovnocenné dialogy, které prohlubují pozitivní vztah k poznávání umění a učení
- klademe důraz na utváření žákova sebevědomí důležitého pro uměleckou komunikaci a pozitivnímu vztahu k umění a učení
- vedeme žáky k sebehodnocení vlastního výkonu formou rozhovoru
- dostatkem příležitostí k veřejné produkci vlastní tvorby, pěstujeme a upevňujeme v žácích sebevědomí
- učením spolupráce při vytváření různých kolektivních děl, vedeme žáky k toleranci a respektu k ostatním žákům, zároveň podporujeme jejich motivaci pro celoživotní působení v různých uměleckých souborech
- klademe důraz na spolupráci s rodiči pro důkladnější porozumění žákova chování
- umění je nekonečný proces, které je nutné nejprve poznat a učit se jej správně interpretovat

Strategie pro kompetenci kulturní

- vedeme žáky k utváření si vlastního názoru v umělecké interpretaci a k sebevědomé prezentaci svého uměleckého výkonu dostatkem příležitostí pro vlastní prezentaci na veřejných akcích (přehlídkách, školních koncertech, soutěžích, výstavách, divadelních a tanečních představeních)
- vedeme žáky k umění rozlišit kvalitní a méně kvalitní umělecké výkony
- podporujeme žáky v pohledu na kulturní dění v prostředí, ve kterém vyrůstají a aktivně je zapojujeme do kulturních akcí městské části a regionu

5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU

Hudební obor je pro svou rozmanitost jeden z nejvyhledávanějších oborů Základní umělecké školy Blatiny. Do uměleckého vzdělávání v hudebním oboru jsou žáci přijímáni na základě vykonané talentové zkoušky.

Základní studium I. stupně zahrnuje pětiletou kolektivní výuku Hudební nauky. Vzhledem k tomu, že je obsahová náplň vyučovaného předmětu zaměřena na konkrétní ročník, výstupy jsou proto i po těchto ročnících koncipovány. U individuálních studijních zaměření, kde zohledňujeme individualitu ve vývoji schopností a dovedností jednotlivých žáků, dělíme převážně výstupy po 3. a 7. ročníku I. stupně, po 2. a 4. ročníku II. stupně. Předpokládáme, že v těchto delších časových úsecích všichni žáci dospějí stejné úrovni.

Vzdělávání v hudební oboru je rozděleno do dvou stupňů, které předchází přípravné studium.

Přijaté žáky zařazujeme do jednotlivých ročníků podle věku:

Přípravné studium – děti od 5 let

I. stupeň – děti od 7 let

II. stupeň – děti od 14 let

Pokud je ke studiu přijat žák starší a neprokáže-li schopnosti a znalosti příslušného ročníku hudební nauky, je zařazen do 1. ročníku I. stupně a během studia je po úspěšném vykonání srovnávací zkoušky přerazen do odpovídajícího ročníku ve hře či zpěvu a do hudební nauky.

Je-li žák přijat do II. stupně základního studia aniž by absolvoval I. stupeň, nastupuje do přípravného studia II. stupně.

Zaměření (hra na hudební nástroj či zpěv) v hudebním oboru, je považováno za hlavní předmět. Hlavní předměty hudebního oboru jsou vyučovány formou individuální nebo skupinové výuky o 2 – 4 žácích.

Předmět komorní hra a komorní zpěv je vyučován ve skupině 2 – 9 žáků; souborová hra, sborový zpěv a hudební nauka ve skupině 10 – 20 žáků.

Během školního roku se každý žák aktivně účastní třídních koncertů, interních předehrávek a koncertů pořádaných k různým příležitostem. Na konci školního roku každý žák vykoná postupovou zkoušku, absolventi II. stupně zkoušku závěrečnou. Obsahová náplň každé zkoušky je dána konkrétním oborem.

5.1 Přípravné studium

Přípravné studium navštěvují nejmenší žáci, je rozděleno na dva roky: PHV I a PHV II.

Starší žáci, kteří neabsolvovali I. stupeň základního studia přichází do jednoletého Přípravného studia II. stupně.

Přípravné studium	PHV I	PHV II
Věk žáka	5 – 6 let	6 – 7 let
Umístění ve škole	MŠ + 1. třída	1. třída

Přípravná hudební výchova

PHV I navštěvují všichni nově přijatí žáci ve věku 5 – 6 let, kteří mají v 1. pololetí školního roku dvakrát týdně kolektivní výuku přípravné hudební nauky. Od 2. pololetí jsou pak rozdělováni do skupinové výuky/přípravy ke hře na nástroj či zpěv /, která nahrazuje jednu z hodin kolektivní výuky PHV. Žáci MŠ, kteří v následujícím roce nastupují povinnou školní docházku nebo mají odklad, pokračují druhým rokem PHV, v našem případě PHV II a mohou být vyučováni formou skupinové nebo individuální výuky. Žáci 1. třídy ZŠ postupují následující rok do 1. ročníku základního studia.

Učební plány:

	PHV I		PHV II
	1. pololetí	2. pololetí	1. a 2. pololetí
Přípravná hudební výchova	2	1	1
Příprava ke hře na nástroj*	0	1	1

Poznámka* : Výuka probíhá individuálně či ve skupince 2-4 žáků. Učební osnovy viz jednotlivé vyučované předměty

Učební osnovy:

Žák

- zpívá dle svých dispozic čistě a v rytmu jednoduchou jednohlasou píseň
- reaguje pohybem na tempové změny znějící hudby
- bez problémů rytmitizuje říkadla tělem nebo orffovými nástroji
- rozlišuje vzestupnou a sestupnou melodii
- zná některé hudební nástroje a dokáže je pojmenovat
- se seznamuje s pojmy: zvuk, tón, vysoko – hluboko, dlouze – krátce, silně – slabě a dokáže je rozlišit
- pozná notovou osnovu, houslový klíč, takt, taktovou čáru
- orientuje se v notové osnově od tónu c^1 – c^2
- zná názvy not a pomlk podle délky (celá, půlová, čtvrtová)

5.2 Vyučovaný předmět

Hudební nauka

Učební plány

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník
Hudební nauka	1	1	1	1	1

Žáci, kteří nemohou v odůvodněných případech navštěvovat kolektivní výuku HN, mohou na základě schváleného individuálního studijního plánu ředitelem školy a po dohodě s vyučujícím pedagogem docházet ke konzultacím. Hodnocení jsou v těchto případech žáci za každé čtvrtletí po vypracování testu připraveným ředitelem školy.

Učební osnovy:

1. ročník

Žák

- umí přečíst a zapsat noty g – c^3 v houslovém klíči
- zvládá takty: C, 2/4, 3/4, 4/4, 3/8, 6/8
- ovládá notopis: nota celá, půlová, čtvrtová, čtvrtová s tečkou, osminová a šestnáctinová; stejně tak i pomlky daných hodnot
- čte v hudebním zápise označení: staccato, legato, repetice, ligatura, ritardando, accelerando, prima volta, seconda volta
- vnímá tempová označení: andante, moderato, allegro; a dynamická znaménka (pp – ff), crescendo, decrescendo

- ví, co je půltón a celý tón, umí je vytvářet a analyzovat pomocí sluchu
- se naučí poznávat a používat posuvky: křížek, béčko, odrážka
- vnímá rozdíl mezi stupnicí a tóninou a umí určit tóninu písně či skladby
- zvládá stupnice: C, G, D, A, E, F dur a umí vytvořit jejich tónický kvintakord
- v unisonu ve skupině intonuje píseň ve svém hlasovém rozsahu
- dovede reprodukovat jednoduchá rytmická cvičení

2. ročník

Žák

- umí přečíst a zapsat noty g – c³ v houslovém klíči a C – c¹ v basovém klíči
- pozná a vyhledá půltóny v durové stupnici
- vyjmenuje podle pořadí všechny křížky a béčka, jejich počet dokáže k jednotlivým stupnicím přiřadit
- vnímá tempová označení: adagio, moderato, allegro
- zná názvy intervalů v rámci jedné oktávy a umí je od daných tónů vytvářet
- se již orientuje ve stupnicích do 4#b a vytváří tónické kvintakordy
- je schopen charakterizovat mollové stupnice: aiolskou, harmonickou, melodickou
- sluchem rozezná durovou stupnici od mollové (veselá – smutná)
- poslechem určí souzvuk tónů (dva, tři)
- samostatně intonuje píseň ve svém hlasovém rozsahu s oporou doprovodu
- vytváří vlastní rytmická, či rytmicko-melodická cvičení v různých taktech

3. ročník

Žák

- umí přečíst a zapsat noty g – c³ v houslovém klíči a F – e¹ v basovém klíči
- zvládá vyjmenovat a zapsat všechny křížky a béčka podle pořadí v předznamenání stupnic
- rozeznává hlavní stupně ve stupnici: tónika, subdominanta, dominanta (T, S, D)
- vytváří T⁵ s obraty, dokáže je v notovém zápise poznat a pojmenovat
- ovládá všechny základní intervaly a dokáže je sluchově analyzovat
- chápe všechny druhy mollových stupnic a umí je zapsat do 4#b
- se orientuje v označení dynamiky, označení tempa a označení přednesu

- v rytmických cvičeních rozpozná a spočítá ligaturu, tečku za notou, triolu apod.
- zvládá rozdělení stupnic na stejnojmenné a paralelní
- zkouší transponovat známé lidové písně, či snadné skladby
- má přehled o hudebních nástrojích, dokáže je pojmenovat a zařadit do skupin
- zná díla známých českých skladatelů: B. Smetana, A. Dvořák
- vytváří náročnější rytmická, či rytmicko-melodická cvičení v různých taktech
- intonuje náročnější písně ve svém hlasovém rozsahu s oporou doprovodu

4. ročník

Žák

- rozděluje všechny tóny do oktáv (subkontra až pětičárkovaná), umí přečíst a zapsat noty C – c³
- se seznamuje s dvojitým křížkem a dvojitým béčkem, umí je přečíst i zapsat
- vytváří durové a mollové stupnice do 7#b a jejich T⁵ s obraty, umí vytvořit D⁷ v durových stupnicích
- umí rozdělit, tvořit a sluchově analyzovat všechny čisté, velké i malé intervaly
- chápe a užívá nejdůležitější hudební pojmy, označení a názvosloví
- chápe enharmonickou záměnu, poznává enharmonicky zaměněné tóny a umí je v praxi používat
- zvládá rozdělení stupnic na stejnojmenné a paralelní
- vnímá rozdíl mezi písní lidovou a umělou
- umí rozdělovat hudební nástroje do skupin i podskupin
- intonuje jednoduché písně ve svém hlasovém rozsahu, je schopen intonace i druhého hlasu
- vytváří vlastní melodicko-rytmické dvojhlasé cvičení
- je informován o obsazení komorních souborů, symfonického orchestru a sám vyhledává známé soubory a orchestry
- získává přehled o významných koncertních a divadelních pódiiích v Čechách a hudebním životě v jeho městě

5. ročník

Žák

- upevňuje všechny své získané vědomosti a dovednosti z předchozích ročníků
- se učí rozboru písni a drobných skladeb, chápe termíny: motiv, téma, dvoutaktí, hudební věta, perioda aj.
- vytváří intervaly vrchní i spodní: čisté, velké, malé, zvětšené, zmenšené
- tvoří D⁷ s obraty, tónický kvintakord zvětšený, zmenšený, hlavní a vedlejší
- dokáže zaznamenat jednoduchou melodii nebo rytmický útvar a dokáže je reprodukovat (s pomocí hudebního nástroje)
- chápe souvislosti vývoje hudby, rozpozná charakteristické znaky hudebního vyjadřování v jednotlivých epochách
- má povědomí o výstavbě skladeb, orientuje se v jednoduchých hudebních formách
- aktivně poslouchá hudbu, orientuje se v jejích druzích a ve způsobech její interpretace
- na základě svých zkušeností vyjadřuje svůj názor na znějící hudbu a umí jej zdůvodnit

5.3 Studijní zaměření

Hra na klavír

Charakteristika:

Klavír patří díky svým zvukovým, technickým a výrazovým možnostem k nejoblíbenějším hudebním nástrojům. Je ideálním prostředkem rozvoje celkové osobnosti a přispívá k rozšiřování a prohlubování nejen fyzického, ale především psychického a duševního potenciálu.

Ve výuce klademe důraz na kladný vztah k tomuto nástroji. Vysoce kvalifikovaní pedagogové vedou žáky nejen k nalezení principu hry /pravidelná příprava, koncentrace, sebeovládání/, kterým se zvyšuje technická úroveň žáka, ale učí je také hudbu vnímat jako celek. Součástí hry a její samozřejmostí je účast žáků na pravidelných interních a veřejných vystoupeních, návštěva koncertů, u talentovanějších žáků účast na hudebních přehlídkách a soutěžích.

Hra na klavír je při studiu 1. stupně doplněna povinným předmětem Sborový zpěv, kde se žáci naučí vnímat harmonii a vícehlas. Studium na 2. stupni je doplněno čtyřruční hrou, případně doprovodem či komorní hrou, které jsou do výuky zařazeny dle individuálních potřeb a dispozic žáka v závislosti na vyspělosti a úrovni klavírních schopností a dovedností jednotlivce.

Přípravné studium

Žák

- správně sedí u nástroje
- se orientuje na klaviatuře v základní poloze
- volně přenáší váhu ruky 3. prstem, dále 2., 4. (5 a 1.) prstem
- imituje jednoduché melodické motivy, rytmitizuje říkadla
- rozlišuje sudé a liché metrum
- zvládá jednoduchou improvizaci na černých klávesách
- hraje lidové písně podle sluchu
- se seznamuje s principem hry v houslovém a basovém klíči
- harmonizuje jednoduché lidové písně (T, D)

I. stupeň základního studia

Učební plány:

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.	5.roč.	6.roč.	7.roč.
Hra na klavír	1 –1,5	1 –1,5	1 –1,5	1 –1,5	1 –1,5	1 –1,5	1 –1,5
Sborový zpěv	1*	1*	1*	0,5- 1	0,5- 1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Týdenní minimální hodinová dotace	2–2,5	2–2,5	2–2,5	2,5-3,5	2,5-3,5	2 - 2,5	2 - 2,5

*Poznámka: do 3.ročníku nepovinný předmět

¹ Od 4. ročníku povinný předmět

3. ročník

Žák

- správné sezení u klavíru
- volně přenáší váhu rukou, pracuje se zápěstím
- ovládá hru portamenta, legata, staccata a odtahů
- se orientuje na klaviatuře, jednoduché transpozice motivů
- čte v houslovém klíči od g – c3
- čte v basovém klíči C-e1
- při hře využívá tempová, artikulační, dynamická označení
- zahraje jednoduchý harmonizovaný doprovod k lidovým písním (T, D)
- hraje durové stupnice v rovném pohybu a protipohybu přes 2 oktávy (do 3# a do 3b) a jejich akordů s obraty (legato, staccato, rozloženě)
- hraje kombinované stupnice dur do 4# a 4b
- používá hladký podklad palce a překlad 2.,3. a 4.prstu v pasážích
- ovládá jednoduchou hru z listu
- hraje dvojhmoty (tercií, sext)
- užívá jednoduchý synkopický pravý pedál

7. ročník

Žák

- nadále rozvíjí výrazové a technické možnosti získané v předešlých ročnících
- zvládá rejstříky klavírního úhozu, užití pravého pedálu
- je schopen hrát v rytmické a úhozové kvalitě
- hraje dynamicky vyrovnaně a je schopen dynamického odstínění tónů
- ovládá různé technické návyky, rytmické varianty, přetahované tóny atd. a umí je aplikovat v dané skladbě
- hraje durové i mollové stupnice a jejich akordy v kombinovaném pohybu
- zvládá hru arpeggia
- je schopen individuálního nastudování skladby jednoduššího charakteru včetně samostatného vytvoření prstokladu
- interpretuje skladby období baroka, klasicismu, romantismu a instruktivní literatury 20. století. Hraje z paměti dle individuálních schopností.

II. stupeň základního studia

Učební plány:

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na klavír	1 - 1,5	1 –1,5	1 -1,5	1 – 1,5
¹Čtyřruční hra, doprovod, komorní hra, sborový zpěv	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	2 -2,5	2 -2,5	2 - 2,5	2 - 2,5

¹Povinně volitelný předmět

2. ročník

Žák

- používá dle svých individuálních schopností v notovém zápisu dynamická označení, artikulaci, pedál, frázování
- podílí se na výběru notového materiálu
- ovládá všechny základní druhy úhozu, akordovou, oktávovou, terciovou a pasážovou techniku

- se zdokonaluje ve své technické dovednosti a pracuje na jemnějším tónovém a dynamickém rozlišení, agogice, zvládnutí složitějších rytmu, tónové barevnosti a na melodicko-harmonických nuancích
- dokáže sám navrhnout a řešit technické problémy pomocí vhodné volby varianty nácviku
- interpretuje skladby různých období a stylů – od baroka po současnost

4. ročník

Žák

- je schopen samostatného nastudování snazší skladby včetně vlastního vytvoření nejvhodnějšího prstokladu
- se spolu s pedagogem podílí na výběru notového materiálu
- samostatně využívá pokročilejší možnosti a funkce nástroje
- se orientuje v notovém zápise při poslechu nahrávky či živé reprodukci skladby
- dokáže samostatně pokračovat v rozvíjení svých pianistických dovedností a je schopen správnou volbou nácviku řešit technicky obtížné prvky skladeb, užívá rytmické varianty, přetahované tóny, akordické, oktávové, terciové a stupnicové nácviky
- žák umí časově zařadit skladby jednotlivých hudebních stylových období a dokáže podle svých individuálních možností interpretovat klavírní díla v jejich dobové specifičnosti a rozdílnosti
- žák využívá svých individuálních schopností k interpretaci skladeb všech žánrů a různých obtížností od baroka přes klasicismus, romantismus až po díla 20. století a současnost
- ukončí studium II. stupně základního studia veřejným nebo interním absolventským vystoupením

5.4 Studijní zaměření

Hra na housle

Charakteristika:

V přípravném studiu se žáci hravou formou seznamují s nástrojem a učí se základním dovednostem k navazujícímu dvoustupňovému studijnímu programu hry na housle, kde jsou vedeni k osvojení hry na svůj nástroj, celkově kladnému přístupu k hudbě, samostatnému hudebnímu projevu, zapojení se do různých komorních uskupení a v neposlední řadě i k zodpovědnému přístupu ke studiu, jako je především svědomitá domácí příprava.

S ohledem na individuální vývoj každého žáka, je umožněna změna nástroje po ukončení 3 letého studia, avšak přestup je nejvhodněji volen v rámci smyčcového oddělení. V tom případě dělíme studium na dva moduly. Modul A – standardní 7 leté studiu, modul B – studium navazující na předchozí hudební nástroj.

Přípravné studium

Žák

- umí pojmenovat základní části houslí a smyčce
 - umí při hře zaujmout správný postoj a správné držení smyčce i houslí
 - ovládá základní pohyby obou paží a správně pokládá prsty na struny
 - hraje jednoduchá cvičení písňe v durovém prstokladu
- Notový materiál J. Míčka: Škola hry na housle

I. stupeň základního studia

Učební plány:

Modul A	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.	5.roč.	6.roč.	7.roč.
Modul B				1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na housle	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5
¹ Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1*	1*	1	1*	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Týdenní minimální hodinová dotace	2 -2,5	2 - 2,5	3-3,5	3-3,5	3-3,5	2-2,5	2-2,5

Poznámka: ¹ Od 3. ročníku předmět povinně volitelný. *Nepovinný předmět - na doporučení pedagogem hlavního oboru. V případě, že žák absolvoval 3leté studium Hry na přípravný nástroj /B/, povinně volitelný předmět je vyučován od 2. ročníku.

3. ročník

Žák

- zahraje dvouoktávové stupnice a akordy ve všech prstokladech první polohy
 - využívá rychlejší zběhlost prstů levé ruky a dovede sám opravit intonaci
 - zdokonaluje vzájemné propojení základních smyků na všech strunách
 - ovládá dynamická odlišení (cresc., decresc.)
 - zahraje z paměti přednesovou skladbu
- V. Krůček: Škola houslových etud I., II. sešit

4./7. ročník

Žák

- používá všech dosažených schopností a dovedností hry, hudebního výrazu, estetického cítění, samostatnosti při cvičení, interpretaci, výběru vhodných prstokladů
- zrychluje hbitost prstů v 1.-5. poloze
- hraje stupnice do 7. polohy
- ovládá základy všech smyků a v míře svých schopností je dovede kombinovat
- dovede uplatnit své schopnosti v souhře s klavírem, různých komorních či souborových uskupeních
- zdokonaluje intonační přesnost i kontrolu, upevňuje intonaci ve vyšších polohách spolu s volnými výměnami
- využívá dynamiky, různé druhy smyků, důrazy, melod. ozdoby a rychlejší zběhlost prstů
- správně vyklene hudební frázi, rozpozná náladu skladby, upevňuje tvorbu krásného tónu
- hraje s vibratem a využívá vhodné rychlosti vibráta, dynamiky i barvy zvuku k celkovému hudebnímu projevu
- umí zahrát jednodušší party z listu
- umí rozeznat odlišná slohová období a v základních rysech je interpretuje
- hraje z paměti náročnější skladbu koncertního nebo sonátového charakteru
- V. Krůček: Škola houslových etud IV. sešit, schopnější žáci R. Kreutzer: 42 etud (výběr)

II. stupeň základního studia

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na housle	1	1	1	1
Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2	2

Poznámka:

1 Povinně volitelný předmět na doporučení pedagogem hlavního oboru

2. ročník

Žák

- ovládá stupnice do tří oktáv (dur, moll) i příslušné akordy
- se orientuje v 1. - 7. poloze, ovládá volné a intonačně přesné výměny poloh
- ovládá vibráto, dynamiku i v jemnějších odstínech
- ovládá základní skákavé smyky v kombinacích s již osvojenými smyky
- samostatně přečte z listu jednoduchý notový zápis i dynamiku
- uplatňuje poznatky hudební teorie při studiu skladeb, hře z listu i komorní hře
- se seznamuje s hudbou 20. století prakticky i poslechem

4. ročník

Žák

- umí zahrát a použít široké spektrum smyků, používá přirozené flageolety
- zahraje dvojhmaty od 1.-3. polohy, hraje stupnice v rozsahu 3 oktáv v obtížnějších tóninách, zahraje dvojhmatovou stupnici v oktávách, terciích a sextách
- umí samostatně přistupovat k problematice prstokladů, smyků a dynamiky
- rozšiřuje svoji schopnost intonační jistoty ve vysokých polohách spolu s plynulými výměnami
- umí pracovat s barvou a kvalitou tónu za použití vhodného druhu vibráta a dynamiky
- rozšiřuje své znalosti houslového repertoáru a hudby symfonické, komorní i vokální
- rozeznává jednotlivá slohová období a správně je interpretuje, rozumí výstavbě hudeb. fráze
- zahraje z paměti koncertní nebo virtuózněji založenou skladbu
R. Kretzer: 42 etud, /schopnější žáci Ch. Dancla (výběr etud),
J. S. Bach: Sonáty a partity (výběr snadnějších částí)/

5.5. Studijní zaměření

Hra na violu

Charakteristika:

S ohledem na individuální vývoj každého žáka, je v rámci smyčcového oddělení umožněna změna studijního zaměření po ukončení 4 letého studia hry na housle. Hra na violu tedy ročníkově navazuje na předchozí hru na housle, a to nejdříve v 5. ročníku I. stupně základního studia. Učební osnovy navazují na znalosti a dovednosti získané v předchozím studiu hry na housle.

Žáci přecházejí ke studiu hry na violu podle svých fyzických dispozic (např. dostatečně velká ruka) a zájem o hru.

I. stupeň základního studia

Učební plány:

	5.roč.	6.roč.	7.roč.
Hra na violu	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5
¹ Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1	1	1
Hudební nauka	1	-	-
Týdenní minimální hodinová dotace	3-3,5	2-2,5	2-2,5

Poznámka:

¹ Povinně volitelný předmět

7. ročník

Žák

- používá všech dosažených schopností a dovedností hry, hudebního výrazu, estetického cítění, samostatnosti při cvičení, interpretaci, výběru vhodných prstokladů
- zrychluje hbitost prstů v 1.-5. poloze
- hraje stupnice do 7. polohy
- ovládá základy všech smyků a v míře svých schopností je dovede kombinovat
- dovede uplatnit své schopnosti v souhře s klavírem, různých komorních či souborových uskupeních
- zdokonaluje intonační přesnost i kontrolu, upevňuje intonaci ve vyšších polohách spolu s volnými výměnami

- využívá dynamiky, různé druhy smyků, důrazy, melod. ozdoby a rychlejší zběhllost prstů
 - správně vyklene hudební frázi, rozpozná náladu skladby, upevňuje tvorbu krásného tónu
 - hraje s vibratem a využívá vhodné rychlosti vibráta, dynamiky i barvy zvuku k celkovému hudebnímu projevu
 - umí zahrát jednodušší party z listu v houslovém i v altovém klíči
 - umí rozeznat odlišná slohová období a v základních rysech je interpretuje
 - hraje z paměti skladbu koncertního nebo sonátového charakteru.
- (Karel Moravec – Vybrané etudy a studie pro violu- I. díl – výběr)

II. stupeň základního studia

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na violu	1	1	1	1
Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2	2

Poznámka:

1 Povinně volitelný předmět

2. ročník

Žák

- ovládá stupnice do tří oktáv (dur, moll) i příslušné akordy
- se orientuje v 1. - 7. poloze, ovládá volné a intonačně přesné výměny poloh
- ovládá vibráto, dynamiku i v jemnějších odstínech
- ovládá základní skákavé smyky v kombinacích s již osvojenými smyky
- samostatně přečte z listu jednoduchý notový zápis i dynamiku
- uplatňuje poznatky hudební teorie při studiu skladeb, hře z listu i komorní hře
- se seznamuje s hudbou 20. století prakticky i poslechem

4. ročník

Žák

- umí zahrát a použít široké spektrum smyků, používá přirozené flageolety
- zahraje dvojhmaty od 1.-3. polohy, hraje stupnice v rozsahu 3 oktáv v obtížnějších tóninách, zahraje dvojhmatovou stupnici v oktávách, terciích a sextách
- umí samostatně přistupovat k prolematice prstokladů, smyků a dynamiky
- rozšiřuje svoji schopnost intonační jistoty ve vysokých polohách spolu s plynulými výměnami

- umí pracovat s barvou a kvalitou tónu za použití vhodného druhu vibráta a dynamiky
- rozšiřuje své znalosti violového repertoáru a hudby symfonické, komorní i vokální
- rozeznává jednotlivá slohová období a správně je interpretuje, rozumí výstavbě hudeb. fráze
- zahraje z paměti koncertní nebo virtuózněji založenou skladbu
K.Moravec – Výběr studií a etud pro violu II.díl.
J.S.Bach – Suity pro violoncello – transpozice pro violu - výběr

5.6. Studijní zaměření

Hra na violoncello

Charakteristika:

V přípravném studiu se žáci hravou formou seznamují s nástrojem a učí se základním dovednostem k navazujícímu dvoustupňovému studijnímu programu hry na violoncello, kde jsou žáci vedeni k osvojení hry na nástroj, celkově kladnému přístupu k hudbě, samostatnému hudebnímu projevu, zapojení se do různých komorních uskupení a v neposlední řadě i k zodpovědnému přístupu ke studiu, jako je především svědomitá domácí příprava.

S ohledem na individuální vývoj každého žáka, je umožněna změna nástroje po ukončení 3 letého studia, avšak přestup je nejvhodněji volen v rámci smyčcového oddělení. V tom případě dělíme studium na dva moduly. Modul A – standardní 7 leté studiu, modul B – studium navazující na předchozí hudební nástroj.

Přípravné studium

Žák

- umí pojmenovat základní části nástroje a smyčce
- umí při hře zaujmout správný poseď, správné držení smyčce i nástroje
- ovládá základní pohyby obou paží a správně pokládá prsty na struny
- hraje jednoduchá cvičení písň v durovém prstokladu

I. stupeň základního studia

Učební plány:

Modul A	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.	5.roč.	6.roč.	7.roč.
Modul B				1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na violoncello	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5
¹ Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1*	1*	1	1*	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Týdenní minimální hodinová dotace	2 -2,5	2 - 2,5	3-3,5	3-3,5	3-3,5	2-2,5	2-2,5

Poznámka:

¹ Od 3. ročníku předmět povinně volitelný. *Nepovinný předmět na doporučení pedagogem hlavního oboru.

V případě, že žák absolvoval 3leté studium hry na jiný nástroj /modul B/, povinně volitelný předmět je vyučován od 2. ročníku.

3. ročník

Žák

- zvládá koordinaci pohybu rukou při hře v rychlejších tempech
- je schopen výměny poloh do sedmi základních poloh, především do polohy VII. a V.
- zahraje základní flageolety užívané pro ladění nástroje, snaží se o první analýzu intonace v tomto smyslu
- využívá a upevňuje hru široké polohy (odklonů)
- zahaje a spočítá rytmus not s tečkou a jednoduchého synkopického rytmu
- používá staccato
- ladí nástroj dle svých možností
- sdělí smysl hry v houslovém a tenorovém klíči
- předvede vibrato na jednoduchých tónech
- ovládá hru crescendo, decrescendo
- aktivně se stará o smyčec
- kombinuje základní prstoklady na více strunách
- zahraje jednoduchá cvičení, lidové písně, skladby krátkého rozsahu
- zahraje durovou stupnici v základní poloze v jedné oktávě
- hraje jednoduché skladby z paměti, ovládá základní smyky
- je schopen elementární souhry s druhým nástrojem

4./7. ročník

Žák

- předvede plynulé výměny do všech poloh
- při hře tvoří co nejkvalitnější tón
- předvede hru přiměřeně obtížné skladby z listu
- při hře plně využívá sluchové sebekontroly
- zahraje z paměti přiměřeně obtížnou skladbu
- předvede obtížnější způsoby smyků
- zahraje základní dvojhmaty
- při hře využívá dynamického odstínění kvalitního tónu
- hraje durové a mollové stupnice v rozsahu 3 oktáv
- samostatně nastuduje lehčí skladbu
- při hře z not respektuje melodické ozdoby (trylek, obal, nátryl)
- orientuje se v notovém zápisu a je schopen hry v souboru či v orchestru
- běžně ladí nástroj v hodině i v souboru
- je schopen samostatného nastudování přiměřeně obtížné skladby
- vnímá a dociluje výrazových prostředků tak, jak jsou požadovány zápisem i vlastním názorem
- utváří si samostatnou hudební představu a prezentuje vlastní názor na interpretaci
- je schopen v přiměřené míře posoudit stav nástroje a průběžně jej kontrolovat
- ve spolupráci s učitelem připraví své absolventské vystoupení

II. stupeň základního studia

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na violoncello	1	1	1	1
Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2	2

Poznámka:

1 Povinně volitelný předmět na doporučení pedagogem hlavního oboru

2. ročník

Žák

- využívá volného pohybu ruky po celém hmatníku a širokého spektra smyků
- předvede pregnantní techniku levé ruky a kultivovaný tón ve všech dynamických odstínech
- orientuje se v notovém zápisu, je schopen samostatně řešit otázky smyků, prstokladů a také výrazu jednotlivých skladeb
- hraje skladby sonátových forem, nebo jejich části
- pracuje samostatně- jak individuálně, tak při souhře s korepetitorem
- při vlastním nastudování skladby dokáže zdůvodnit volbu prstokladů a smyků, vytváří si a zdůvodní názor na slyšenou i vlastní interpretaci

4. ročník

Žák

- hraje stupnice, akordy, technická cvičení, etudy a přednesové skladby, které odpovídají úrovni jeho individuálního hudebního vývoje a hráčských možností
- je schopen vnímat a s pomocí učitele analyzovat hudební formu skladby
- orientuje se ve slohových obdobích
- sleduje stav nástroje, sám jej udržuje, iniciuje složitější úpravy a opravy
- ujasňuje si postoj k dalšímu setrvání ve světě hudby
- vybere přiměřeně náročnou skladbu, dle svých interpretačních schopností, kterou pak interpretuje
- na absolventském koncertu zahraje z paměti koncertní skladbu nebo skladbu virtuóznějšího charakteru

5.7. Studijní zaměření

Hra na kytaru

Charakteristika:

Studijní obor kytara (klasická kytara) je realizován individuální výukou, popřípadě výukou skupinovou s maximálním počtem dvou žáků. Žák je veden učitelem v souladu s očekávanými výstupy. K osvojení si znalostí dějin i hudební teorie a na základě individuálních potřeb a dovedností studuje skladby s narůstající náročností. Ve vyšších ročnících se žákovi otevírá prostor k vlastnímu pohledu na tvůrčí realizaci v podstatě univerzálního nástroje jakým bezesporu kytara je.

Přípravné studium

Žák

- umí pojmenovat základní části kytary
 - umí správně sedět, držet nástroj a ruce
 - umí hrát dopadem na vrchních třech strunách
 - hraje jednoduchá cvičení a je schopen interpretace jednoduché lidové písně
- Notový materiál Ct. Süsser: Škola hry na kytaru I.

I. stupeň základního studia

Učební plány:

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.	5.roč.	6.roč.	7.roč.
Hra na kytaru	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5
¹Komorní hra, souborová hra, doprovod, komorní zpěv, sborový zpěv	1*	1*	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Týdenní minimální hodinová dotace	2 – 2,5	2 – 2,5	3 – 3,5	3 – 3,5	3 – 3,5	2 – 2,5	2 – 2,5

Poznámka:

* Nepovinný předmět na doporučení pedagogem hlavního oboru

¹ Od 3.ročníku předmět povinně volitelný

3. ročník

Žák

- zná historii, části nástroje a údržbu
- má správný posed, držení nástroje a poloha obou rukou je uvolněná
- používá techniku úhozu dopadem i bez dopadu, kombinuje různé prstové varianty pravé ruky
- zvládá 2 oktávové durové stupnice do 4 # + základní akordy. Na hmatníku se orientuje do 5. polohy
- je schopen využívat dynamiku nástroje a změny rejstříků
- hraje drobnější skladby nebo skladby menšího rozsahu z paměti
- je schopen zapojit se do hry s dalším nástrojem
- s pomocí ladičky dokáže naladit nástroj

Prostředky k dosažení stanovených cílů:

- pravidelná a svědomitá domácí příprava
- Ct. Süsler: Kytarová škola pro začátečníky, Kytarová škola 2
- J. Obrovská a M. Zelenka: Album pro kytaru
- Š. Rak: Minutová sóla

7. ročník

Žák

- disponuje kultivovaným tónem a samostatně používá dynamiku
- orientuje se na celém hmatníku
- ovládá všechny durové stupnice, včetně 3 oktávových + akordy ve více variantách
- má technicky zvládnuté všechny druhy legát – úderné, odtažné, posuvné
- se orientuje v notovém zápise, je schopen popsat stavbu hrané skladby
- interpretuje skladby různých žánrů, uplatňuje se v komorní hře
- hraje z listu jednoduchou skladbu i s předznamenáním
- zvládá sám naladit nástroj
- využívá všech dovedností k přípravě na veřejné nebo interní absolventské vystoupení a interpretovanou skladbu hraje (dle svých schopností) z paměti
- studium I. stupně zakončí sólovou nebo komorní interpretací skladby většího rozsahu z paměti na veřejném nebo interním absolventském vystoupení

Prostředky k dosažení stanovených cílů:

- pravidelná a svědomitá domácí příprava
- Ct. Süsler: Kytarová škola 2
- J. Obrovská a M. Zelenka: Nové etudy pro kytaru
- L. Brouwer: Koncertní etudy

II. stupeň základního studia

Učební plány:

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na kytaru	1	1	1	1
¹ Komorní nebo souborová hra, doprovod, komorní nebo sborový zpěv	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2	2

Poznámka: ¹ Povinně volitelný předmět

2. ročník

Žák

- dokáže zahrát bez přípravy kteroukoli dvou nebo tříoktávovou stupnici a zároveň ji doplnit příslušnou kadencí
- je schopen sám nastudovat nový notový materiál bez vepsaných prstokladů, zvolené prstoklady konzultuje se svým pedagogem
- sám nalézá způsob nácviků obtížných míst ve skladbě či etudě
- legáta a ostatní specifické kytarové techniky již neovlivňují vyrovnanost hry – rytmickou i dynamickou
- tvoří doprovody včetně rytmicizací
- hraje s jistotou jednohlasé melodie i v rámci komorní hry z listu

4. ročník

Žák

- využívá většinu melodických ozdob např.: nátryl, mordent, trylek, glissando, flažolet (přirozený i umělý), rasgueado, pizzicato,...
- sám vytváří a nabízí varianty prstokladů, s návazností na určitý technický problém, témbrové a dynamické vztahy
- vyhledává skladby dle vlastního výběru a je schopen samostatného nastudování
- agogicky se podílí na finální interpretaci díla, zvládá již i větší formy
- umí popsat zápis složitějších akordických značek
- využívá harmonické cítění k tvorbě doprovodů písní, je schopen transpozic (základní harmonické funkce)
- bez problému hraje z listu jednodušší vícehlasou skladbu
- studium II. stupně zakončí sólovou nebo komorní interpretací skladby většího rozsahu z paměti na veřejném nebo interním absolventském vystoupení

Prostředky k dosažení stanovených cílů:

- pravidelná a svědomitá domácí příprava
- výběr etud F. Carulli, F. Sor, M. Carcassi...
- L. Brouwer: Koncertní etudy

5.8. Studijní zaměření

Hra na elektrickou kytaru

Elektrická kytara – charakteristika a pojetí:

Hra na elektrickou kytaru je nejmladším oborem z řad strunných kytarových nástrojů reprezentující převážně hudební styly vzniklé po roce 1950 (rock'n'roll, blues, rock, jazz-rock, atd.). Je postavena na novém přístupu k hudebnímu vyjadřování opřeném o komunikaci v hudebních kapelách. Klade důraz na tvůrčí kreativitu (improvizaci) a osobitou stylovost. Podstatou je zvládnutí základních technik za využití různých melodicko – harmonicko -rytmických prvků a orientace v různých stylových odnožích moderní populární a zejména rockové hudby.

Vzhledem k náročnosti tohoto vyučovaného předmětu (zejména techniky hry, problematiky tlumení neznějících strun, ale i náročnost týkající se kompletní výbavy nástroje) jsou do výuky přijímáni žáci po absolvování I. stupně základního studia hry na kytaru nebo zájemci ve věku od 14 let. Absolventi I. stupně přechází do I. ročníku druhého stupně, nově příchozí žáci nastupují do přípravného studia druhého stupně základního studia. Tito žáci se musí seznámit se základy hudební teorie v rozsahu učiva 1. stupně.

Výuka hry na elektrickou kytaru je jednostupňovým studiem o čtyřech ročnících, proto jsou jednotlivé výstupy také tak koncipovány.

Přípravné studium

(studium pro začátečníky od 14 let)

Žák

- předvede správné držení nástroje (postavení levé a pravé ruky), trsátka (ovládá úhoz směrem dolů i nahoru)
- zahraje rytmická cvičení (noty celé, půlové, čtvrtové a jejich pauzy), koordinuje pohyby pravé i levé ruky
- orientuje se na hmatníku v rámci první polohy
- zahraje rozklady T-S-D na melodických a basových strunách s využitím prázdných strun
- předvede chromatické cvičení na 1 i více strunách do XII. polohy
- zahraje „power-chords“ od 6. a 5. struny (s přeskokováním mezi strunami)
- zahraje durové stupnice ve 2 různých prstokladech
- zvládá úhoz trsátkem na všech strunách
- dbá synchronu pravé a levé ruky
- vysvětlí volbu oblíbeného stylu /směru/ pro další práci (rock, blues, jazz, ad.)

II. stupeň základního studia

Učební plány

	PS	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na elektrickou kytaru	1	1	1	1	1
*Komorní hra, souborová hra, doprovod, komorní nebo sborový zpěv, hud.nauka**	1	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2	2	2

Poznámka: * Volitelný předmět, ** PS povinný předmět

1. ročník

Žák

- předvede prohloubené a upevněné technické dovednosti
- předvede střídavý úhoz trsátkem (od osminových not úhoz směrem dolů i nahoru)

- orientuje se na hlubokých strunách E a A do XII. polohy z paměti
- předvede tlumení zápěstím pravé ruky (palm muting)
- zahraje durové a mollové stupnice přes 2 oktávy + sekvence, cvičení v rámci těchto stupnic
- použije mollovou pentatoniku a jednotlivá technická cvičení v rámci pentatoniky (bez prázdných strun)
- užije tlumení prsty levé ruky a též tlumení v koordinaci obou rukou
- předvede různé rytmické artikulace, vibrato, hammer-on (příklep) a pull-off (odtrh)
- předvede provedení drobných skladeb (témata, doprovody)

2. ročník

Žák

- zahraje durové a mollové akordy
- zahraje doprovodné rytmické patterny (strumming) a rockové riffy
- vysvětlí pojmy triola, synkopa, sekvence a rytmižace
- zahraje mollovou pentatoniku (bez prázdných strun) a bluesovou stupnici (bez prázdných strun)
- předvede nové doprovody (stylovost) a nejrozšířenější riffová kliše
- rozšíří své kytarové dovednosti o nové techničtější „finesy“ a buduje si stálý repertoár
- zahraje legátové postupy a cvičení horizontálně i vertikálně po hmatníku do XII. Polohy
- zvládá techniku vytahování strun

3. ročník

Žák

- zahraje přirozené (základní) a umělé (odvozené) flažolety, bending (tahání strun)
- ovládá 12ti taktové schéma blues a zahraje bluesové doprovody
- předvede dělení rytmu šestnáctinově (figury, riffy, patterny, běhy a melodie) i triolově
- rozezná shuffle rhythm (houpavý či tečkovaný rytmus) od „rovného“ osminového
- improvizuje na snadnější harmonická schémata (blues, apod.), správně frázuje a varíruje témata

- zahraje a umí při improvizaci použít harmonickou mollovou stupnici (bez prázdných strun)
- zahraje rychlostní technická cvičení
- ovládá legato techniku všemi prsty
- předvede tappingovou techniku dle svých možností – rozklady akordů, sekvence apod.

4. ročník

Žák

- pohotově se orientuje po celém hmatníku
- zahraje různé skladby a improvizuje dle svých možností
- aplikuje speciální techniky (před vytažení, pomalé vytažení, blue-tóny, staccato)
- zahraje arpeggia (rychlostní rozklady akordů a kadencí)
- experimentuje se zvukem a využívá různá kytarová ladění (open, dropped, transpose, ad.)
- předvede improvizální schopnosti a projeví vlastní tvůrčí kreativitu
- dbá na zdokonalování své hry po stránce technické i umělecké, zahraje další nové skladby
- zahrne a zkombinuje všechny dovednosti ve své herní praxi
- aktivně se zapojuje do koncertní činnosti
- je v případě potřeby připraven ke zvládnutí přijímacích zkoušek na vyšší stupeň studia (např. konzervatoř) a dále pak pro případnou profesionální praxi

5.9. Studijní zaměření

Sólový zpěv

Charakteristika předmětu:

Sólový zpěv je realizován individuální výukou, případně výukou skupinovou s maximálním počtem dvou žáků, kde se žáci učí základům pěvecké a dechové techniky. Pod odborným vedením rozvíjí svůj hlas tak, aby byli schopni vystupovat veřejně, rozvíjeli svou hudebnost a kultivovaný projev. Osvojují si technické i umělecké dovednosti např. správné dýchání, nasazování měkkého tónu, artikulaci, vedení hudební fráze a respektování různých stylových období. Žáci pracují sólově, sborově i komorně.

Naše motto: „Zpívání je radost“

Přípravné studium

Žák

- má povědomí o správném a uvolněném držení těla a základech správného dýchání
- zvládá dechová, pěvecká a uvolňovací pohybová cvičení
- využívá hlas ve svém přirozeném rozsahu
- zpívá jednoduché lidové a umělé písně
- zpívá s jednoduchým doprovodem
- rytmizuje říkadla a jednoduché písně

I. stupeň základního studia

Učební plány

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.	5.roč.	6.roč.	7.roč.
Sólový zpěv	1	1	1	1	1 - 1,5	1 – 1,5	1 - 1,5
Komorní nebo sborový zpěv	1*	1*	1*	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Hra na klavír ¹ /NEPOVINNÝ/	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Týdenní minimální hodinová dotace	2-3	2-3	2-3	3	3 - 3,5	2 – 2,5	2 - 2,5

*Poznámka: Nepovinný předmět, dle schopností žáka na doporučení pedagogem hlavního oboru, od 4. ročníku předmět povinně volitelný. 1 Nepovinný předmět klavír schválený ředitelem školy na základě dispozic žáka a dostatečných finančních prostředků školy.

3. ročník

Žák

- využívá při zpěvu základní návyky a dovednosti
- fixuje správné držení těla
- vnímá klidné a hluboké brániční dýchání
- dbá na měkké nasazení tónu
- uplatní správnou pěveckou výslovnost a frázování
- má kultivovaný a přirozený pěvecký projev
- orientuje se v notovém zápise
- pěstuje paměť a rytmickou a melodickou představivost

- zpívá lidové písně v jednoduché i složitější úpravě
- zpívá umělé písně různých období a žánrů dle individuální hlasové vyspělosti
- zvládá zpěv s doprovodem klavíru
- účastní se veřejných vystoupení a soutěží školy
- zapojuje se dle svých možností do sborového zpěvu

7. ročník

Žák

- ovládá základy pěvecké a dechové techniky, měkké a opřené nasazení tónu
- používá mezza di voce v přiměřené dynamice a pěvecké legato
- správně artikuluje
- zpívá v rozsahu dle svých možností s porozuměním textu
- umí hlas vědomě řídit, dbá na plynulou kantilénu a dechové fráze
- uvědomuje si pocity při zpívání
- je schopen samostatného hudebního projevu
- zpívá lidové písně ve složitější úpravě
- zpívá umělé písně různých období a žánrů dle individuální hlasové vyspělosti
- aktivně poslouchá hudební díla, skladby, doprovodné složky skladby, pracovní nahrávky k písním
- účastní se veřejných vystoupení a soutěží školy
- zapojuje se dle svých možností do sborového a komorního zpěvu
- vědomě uplatňuje zásady hlasové hygieny
- navštěvuje divadla a koncerty
- studium I. stupně základního studia zakončí veřejným absolventským nebo interním vystoupením v sólovém zpěvu, které lze nahradit absolventským vystoupením v komorním zpěvu

II. stupeň základního studia

Učební plány

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Sólový zpěv	1 - 1,5	1 - 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5
Komorní nebo sborový zpěv	1	1	1	1
Korepetice	0,5	0,5	0,5	0,5
Hra na klavír ¹ /NEPOVINNÝ/	0,5	0,5	0,5	0,5
Týdenní minimální hodinová dotace	2,5 - 3	2,5 - 3	2,5 - 3	2,5 - 3

2. ročník

Žák

- zvládá správný pěvecký postoj
- dýchá a zpívá opřeným tónem na bránici
- zvládá techniku tvoření tónů sjednocením všech tří rejstříků
- používá dynamiku a pěveckou kantilénu
- zpívá intonačně čistě s přiměřeným výrazem a přednesem skladeb různých žánrů
- se aktivně účastní školních akcí

4. ročník

Žák

- ovládá správné držení těla, pěvecký postoj, správné dýchání
- pracuje s hrudním i hlavovým rejstříkem a plynule je propojuje
- zvládá techniku tvorby tónu a artikulace
- používá mezza di voce v přiměřené dynamice a pěvecké legato
- dbá na intonačně čistý zpěv ve skladbách a capella, s klavírním i instrumentálním doprovodem
- má vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu a zpívá s porozuměním textu
- zpívá lidové a písně ve složitější úpravě

- zpívá umělé písně a árie různých období a žánrů dle individuální hlasové vyspělosti
- účastní se veřejných vystoupení a soutěží školy
- aktivně poslouchá hudební díla všech žánrů
- navštěvuje divadla a koncerty
- dodržuje zásady hlasové hygieny
- studium II. stupně základního studia zakončí veřejným absolventským nebo interním vystoupením v sólovém zpěvu, které lze nahradit absolventským vystoupením v komorním zpěvu

5.10. Studijní zaměření

Hra na zobcovou flétnu

Charakteristika:

Výuka zobcové flétny je realizována individuální nebo skupinovou výukou s maximálním počtem čtyř žáků a začíná hrou na flétnu sopránovou, která je vzhledem k věku a výšce žáka nejvhodnější. Při hře na zobcovou flétnu se žák učí orientovat v notovém zápise a analyzovat rytmus. Seznámí se s technikou bráničního dýchání, nasazením tónu i jeho správném tvoření a dosáhne přijatelné prstové techniky. Během studia se seznamuje s jednotlivými hudebními slohy a jejich repertoárem. Po dosažení těchto základních dovedností je doporučován, s přihlédnutím k dispozicím jednotlivce a na doporučení pedagogem hlavního oboru, přestup na jiný dechový nástroj nebo se do výuky zařazuje hra na flétnu altovou či sopraninovou, příp. tenorovou a basovou.

Výuka probíhá formou individuální nebo skupinové výuky /2 -4 žáci/.

Přípravné studium

Žák

- zvládá základní držení a údržbu nástroje
- se orientuje v notovém zápise
- bez problémů čte noty c^1 - c^2
- hraje hmaty tónů (d^2) c^2 - g^1
- nasazuje tón jazykem
- zahraje z paměti řadu tónů předebranou učitelem v odlišném tempu

Volitelný studijní materiál:

L. Daniel: Škola hry pro sopránovou zobcovou flétnu I. díl

I. Hlavatá: Hrátky s flétnou

J. Kvapil, J. Kvapilová: Flautoškola

I. stupeň základního studia

Učební plány:

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.	5.roč.	6.roč.	7.roč.
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1
Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1*	1*	0,5 - 1	0,5 - 1	0,5 - 1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2,5 - 3	2,5 - 3	2,5 - 3	2	2

Poznámka: *Nepovinný předmět, na doporučení pedagogem hlavního oboru,

1 od 3. ročníku povinně volitelný předmět

3. ročník

Žák

- používá bránici
- hraje kultivovaným tónem nasazeným jazykem
- hraje tóny ve dvou oktávách včetně chromatických tónů
- zná pojem tenuto, staccato, legato a umí je zahrát
- hraje noty všech hodnot včetně tečkovaného rytmu
- používá dynamiku, agogiku
- bez obtíží hraje jednoduchou skladbu z listu
- se aktivně zapojuje do hry v různých uskupeních
- hraje stupnice durové a mollové do 3# a 3b + tónické kvintakordy
- zvládá hru skladeb různých slohových období s doprovodem, dle individuálních schopností paměti
- dokáže výrazovými prostředky vyjádřit náladu skladby

Prostředky k dosažení stanovených cílů:

- pravidelná a soustředěná domácí příprava

Volitelný studijní materiál:

L. Daniel: Škola hry na sopránovou zobcovou flétnu I., II. díl

J. Kvapil, J. Kvapilová: Flautoškola

M. Hošek: Zábavné etudy

VI. Cerha: Etudy

7. ročník

Žák

- uplatňuje celý tónový rozsah od tónu c^1 do d^3
- ovládá všechny prostředky směřující k vytvoření kultivovaného tónu – používá vibráto, agogiku, dynamiku
- užívá dvojité staccato v rychlých pasážích
- ovládá melodické ozdoby - nátryl, náraz, příraz, odraz, trylek, opora, obal
- je schopen využít potenciálu získaného v předešlých letech své práce a zdokonaluje se nejen v prstové technice
- využívá do určité míry výrazových prostředků v celém rozsahu nástroje
- se orientuje v notovém zápise – bez obtíží ovládá transpozici v pomalejších tempech
- bez problému hraje v souboru či jiném hudebním uskupení
- interpretuje přiměřeně obtížnou skladbu různých stylů a žánrů s doprovodem klavíru či jiného nástroje
- studium I. stupně ukončí interním nebo veřejným absolventským vystoupením

Prostředky k dosažení stanovených cílů:

- pravidelná a soustředěná domácí příprava
Volitelný výukový materiál odpovídající úrovni absolventa 1. stupně

II. stupeň základního studia

Učební plány

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1
Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2	2

Poznámka : ¹Povinně volitelný předmět

2. ročník

Žák

- uplatňuje tónový rozsah od tónu c^1 do d^3
- využívá výrazových prostředků v celém rozsahu nástroje
- vkusně používá vibrato jako prostředek k vytvoření kultivovaného tónu
- sám nalézá prostředky ke zdokonalení prstové techniky
- používá melodické ozdoby vhodné pro určitý typ skladby
- používá dvojité staccato
- ovládá transpozici a bez problému se orientuje v notovém zápise

Prostředky k dosažení stanovených cílů:

- pravidelná domácí příprava
- účinkování na koncertech či školních předehrávkách
- procvičování hry z paměti
- zapojení žáka do hry v komorních souborech

4. ročník

Žák

- uplatňuje celý tónový rozsah od tónu c^1 do d^3
- ovládá všechny prostředky směřující k vytvoření kultivovaného tónu – používá vibrato
- umí hrát dvojité staccato
- ovládá melodické ozdoby-nátryl, náraz, příraz, odraz, trylek, opora, obal
- ovládá prstovou techniku v rychlých tempech
- hraje intonačně čistě a vkusně využívá všech výrazové prostředků v celém rozsahu nástroje
- se orientuje v notovém zápise - ovládá transpozici ve všech tempech
- je schopen využít potenciálu získaného v předešlých letech k prezentaci své práce na veřejných vystoupeních
- vkusně volí typ flétny (ladění in C a F) dle charakteru a náročnosti skladby z hlediska interpreta
- je schopen hrát bez problému v souboru či jiném komorním uskupení
- je schopen interpretovat skladbu většího rozsahu (sonátu či koncert) nebo skladbu jiné formy s doprovodem klavíru či jiného nástroje
- studium II. stupně základního studia ukončí veřejným nebo interním sólovým či komorním absolventským vystoupením

Prostředky k dosažení stanovených cílů:

- domácí příprava
- pravidelné účinkování na koncertech
- procvičování hry z paměti
- zapojení žáka do hry v komorních souborech

5.11. Studijní zaměření

Hra na příčnou flétnu

Charakteristika

Flétna patří mezi nejstarší hudební nástroje, jejíž původ sahá daleko do pravěku. Od původní primitivní podoby prošla různými fázemi vývoje, který vyústil v dosud nejdokonalejší typ – typ flétny Böhmovy systému.

Flétna je nástroj se širokým uplatněním ve hře sólové, komorní i orchestrální. Příhodný věk pro začátečníka je v současné době kolem osmi let, přestože dnes mohou děti začínat s příčnou flétnou za pomoci zahnuté hlavice i dříve. Pokud chce žák hrát na příčnou flétnu, není nutné, aby začínal na flétnu zobcovou, ze které si zbytečně přinese nevhodné návyky při odlišném tvoření tónu. Při výběru žáka se snažíme odhadnout jeho tělesné i duševní dispozice pro hudbu a pro zvolený nástroj. Rozhodne-li se žák k přestupu ze zobcové flétny, pak jej doporučujeme na konci 3. ročníku I. stupně, kdy se část obsahové náplně výuky hry na zobcovou flétnu ukončuje. Z toho důvodu dělíme „očekávané výstupy“ do větších celků. V I. stupni základního studia po ukončení 3. a 7. ročníku, II. stupeň na konci 4. ročníku.

S ohledem k možnostem přestupu na jiný dechový nástroj po ukončení 3. ročníku žák zároveň přestoupí do 1. ročníku a končí 4. ročníkem I. stupně /varianta A/. V případě, že je žák dispozičně schopen hry na příčnou flétnu se zahnutou hlavicí bez hry na přípravný nástroj, řídíme se varianty B.

I. stupeň základního studia

Učební plány /A/

A	1.roč	2.roč	3.roč	4.roč.	5.roč.	6.roč.	7.roč.
	.	.	.	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
¹ Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5
² Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1*	1*	1	1*	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	3	2 – 2,5	3 – 3,5	2 – 2,5	2 – 2,5

Poznámka:

*Nepovinný předmět, na doporučení pedagogem hlavního oboru

¹ Studium příčné flétny může předcházet 3leté studium Hry na přípravný nástroj /viz.zobcová flétna/

² Povinně volitelný předmět od 2. ročníku v případě, že žák absolvoval 3leté studium Hry na přípravný nástroj

Učební plány /B/

B	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.	5.roč.	6.roč.	7.roč.
Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5
Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1*	1*	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	3	2 – 2,5	3 – 3,5	2 – 2,5	2 – 2,5

Poznámka:

*Nepovinný předmět, na doporučení pedagogem hlavního oboru

1 Povinně volitelný předmět od 3. ročníku

3. ročník

Žák

- ovládá tónový rozsah chromaticky od d¹-d³
- se orientuje v durových a mollových stupnicích do 2#b a umí vytvořit tónický kvintakord a dominantní a zmenšený septakord
- ovládá intenzitu a délku nádechu a výdechu
- vnímá a uplatňuje hudební značky v notovém textu; tempová označení, dynamika, frázování; hra staccato, legato, portamento
- je schopen hrát přiměřeně kvalitním a intonačně čistým tónem
- uplatňuje se v souhře s dalšími hudebními nástroji
- hraje jednoduché melodie podle sluchu
- hraje z listu jednodušší skladby
- si osvojil systém pravidelného studia a přípravy dle pokynů a doporučení pedagoga
- interpretuje snazší a drobné skladby různých slohových období dle individuálních schopností z paměti

Prostředky k dosažení cílů

Volitelný výukový materiál:

František Malotín: První dotečky

Lubomír Kantor: Škola hry na příčnou flétnu

Etudy a tónová cvičení: M. Moyse, R. Gruber, G. Gariboldi, D. Pop /výběr/

7. ročník/4. ročník

Žák

- ovládá tónový rozsah chromaticky od c¹-g³
- se orientuje v durových a mollových stupnicích do 4#b a umí vytvořit tónický kvintakord, dominantní a zmenšený septakord
- prodlužuje délku výdechu; vnímá hudební frázi kvůli vhodným nádechům
- zvládá tvoření tónu vibrato i non vibrato
- zvyšuje technickou zručnost hry; snaží se v rychlejších pasážích používat „dvojitě staccato“ (dvojitý jazyk)
- umí zahrát různé rytmické útvary (triola, tečkované rytmy, synkopa, aj.)
- zvládá hru běžných melodických ozdob, zejména nátrylů a trylků
- je schopen ovlivňovat intonační čistotu tónu; přiladuje se k ostatním nástrojům
- je schopen sluchové sebekontroly
- bez problémů interpretuje skladby různých slohových období a většího rozsahu
- se orientuje v notovém textu a vytváří si rytmickou a melodickou představu z notového zápisu
- běžně zvládá hru v různých komorních souborech a dokáže zahrát z listu středně těžké skladby
- plně využívá svých dovedností získaných během studia na I. stupni k závěrečnému vystoupení sólovému, či s komorním souborem

Prostředky k dosažení cílů

Volitelný výukový materiál:

František Malotín: Probouzení k dokonalosti

Etudy a tónová cvičení: M. Moyse, Wilh. Popp, E. Köhler, G. Gariboldi, T.

Berbiguler /výběr/

II. stupeň základního studia

Učební plány

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na příčnou flétnu	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5
¹Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	2 – 2,5	2 – 2,5	2 – 2,5	2 – 2,5

¹ Poznámka: Povinně volitelný předmět

2. ročník

Žák

- ovládá tónový rozsah chromaticky od c^1 - a^3
- se orientuje v durových a mollových stupnicích do 6#b a umí vytvořit tónický kvintakord, dominantní a zmenšený septakord
- prohlubuje dále dechovou techniku, frázování a artikulační techniku
- zvládá intonační čistotu tónu v celém rozsahu nástroje a je schopen určit svoje ladění v souvislosti s dalšími nástroji
- zvládá hru běžných melodických ozdob, hlavně všech půltónových a celotónových trylků
- nadále zvyšuje technickou zručnost hry; používá ve většině vhodných případů „dvojitě a trojitě staccato“ (dvojitý a trojitý jazyk)
- běžně zvládá hru v komorním souboru (či školním orchestru) a dokáže zahrát z listu středně těžké skladby
- se orientuje v různých slohových obdobích, rozlišuje mezi jednotlivými obdobími a jejich skladebnou technikou
- dokáže samostatně nastudovat vybranou přednesovou skladbu s přihlédnutím k předepsanému tempu, charakteru skladby a slohovému období vzniku skladby
- používá dostupné nahrávky studovaných skladeb k porovnávání různých výkonů; pokud má možnost vlastního nahrání sebe sama, volí i tuto možnost srovnání

Prostředky k dosažení cílů

Volitelný výukový materiál:

Etudy, technická cvičení: G. Gariboldi, J. J. Quantz, E. Köhler, A. B. Fürstenau, J. Demerseman aj. /výběr/

4. ročník

Žák

- ovládá tónový rozsah chromaticky od c^1 - c^4
- zvládá durové a mollové stupnice do 7#b i v terciových postupech, hraje tónický kvintakord, dominantní a zmenšený septakord v rychlém tempu
- má zvládnutou dechovou techniku a frázování volí dle stylu období vzniku skladby
- hraje s intonační čistotou tónu v celém rozsahu nástroje a je schopen určit svoje ladění v souvislosti s dalšími nástroji
- zvládá hru všech běžných melodických ozdob

- nadále zvyšuje technickou zručnost hry; bez problémů užívá „dvojitý a trojitý staccato“ (dvojitý a trojitý jazyk)
- běžně zvládá hru v komorním souboru (či školním orchestru) a dokáže zahrát z listu i těžší skladby
- se orientuje v různých slohových obdobích, rozlišuje mezi jednotlivými obdobími a jejich skladební technikou
- dokáže samostatně nastudovat vybranou přednesovou skladbu a využít v ní výrazových i technických prostředků hry; využívá při tom i svých posluchačských zkušeností
- poslechem nahrávek se orientuje lépe ve vlastní hře a používá média k vyhledávání skladeb a porovnání vlastní interpretace hudby všech hlavních historických stylových období a žánrů
- využívá všech získaných zkušeností a dovedností k přípravě na závěrečný absolventský koncert

Prostředky k dosažení cílů

Volitelný výukový materiál:

Etudy : L. Douet, M. Moyse, J. Andersen, T. Boehm, A. B. Fürstenau /výběr/

5.12. Studijní zaměření

Hra na klarinet

Charakteristika

S výukou na B klarinet začínáme, když žák dosáhne dostatečné fyzické vyspělosti/varianta A/. Ve výjimečných případech lze začít hrát i dříve, např. na kratší Es klarinet /varianta B/. V počátcích studia lze zapůjčit školní nástroj. Výuka na klarinet je přizpůsobena dosavadním zkušenostem žáka s hrou na dechový nástroj. Důraz je kladen na zvládnutí dechové techniky, ovládnutí nástroje v běžném tónovém rozsahu, hru kultivovaným tónem a zvládnutí základů interpretace klasického a jazzového repertoáru.

Výběr etud a přednesových skladeb, stejně jako metody a formy práce, vždy závisí na individualitě každého žáka, jeho schopnostech, nadání a zájmu.

I. stupeň základního studia

Učební plány /A/

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4. roč.	5.roč.	6. roč.	7.roč.
				1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
¹ Hra na klarinet	1	1	1	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5
² Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1*	1*	1	1*	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	3	2– 2,5	3 - 3,5	2 –2,5	2 –2,5

Poznámka:

*Nepovinný předmět, na doporučení pedagogem hlavního oboru

¹ Studium Hry na klarinet předchází 3 leté studium Hry na přípravný nástroj /viz.zobcová flétna/

² Povinně volitelný předmět od 2. ročníku v případě, že žák absolvoval 3leté studium Hry na přípravný nástroj

Učební plány /B/

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.	5.roč.	6.roč.	7.roč.
Hra na klarinet	1	1	1	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5
¹ Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1*	1*	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	3	2 –2,5	3 –3,5	2 –2,5	2 –2,5

Poznámka:

*Nepovinný předmět, na doporučení pedagogem hlavního oboru

¹ Povinně volitelný předmět od 3. ročníku

3. ročník

Žák

- zná historii svého nástroje – vznik a technický vývoj
- umí pečovat o nástroj a provádět úpravy plátku
- ovládá základy správného dýchání a tvoření tónu / při nádechu nezvedá ramena/
- dodržuje zásady správného držení těla a nástroje
- dokáže hrát v tónovém rozsahu / e – e3 /
- ovládá hru durových stupnic a akordů do 4# a 4b
- zvládá nasazení tónu a dokáže jej přizpůsobit požadavkům konkrétní skladby
- dokáže hrát v různých dynamických stupních, pp – ff, crescendo, decrescendo
- pomocí nátisku či pomocných hmatů dokáže odstranit intonační nepřesnosti
- dokáže uplatnit cit pro hudební frázi a agogiku
- ovládá hru běžných rytmických útvarů
- dovede zahrát drobnou přednesovou skladbu z paměti
- dokáže z paměti zahrát lidové písně

Prostředky k dosažení stanovených cílů :

- pravidelná a cílevědomá domácí příprava
- hra stupnic a akordů
- procvičování etud s nácvikem legata, staccata a portamenta
- hra vydržovaných tónů s nácvikem dynamiky
- studium a koncertní provádění přednesových skladeb
- nácvik hry z listu a transpozice

7. ročník/4. ročník

Žák

- ovládá všechny prostředky směřující k vytvoření kultivovaného tónu
- umí účelně použít vibrato a další zvukové efekty
- zná zákonitosti vyladění nástroje a dokáže pomocí nátisku či pomocných hmatů odstranit intonační nepřesnosti
- dbá o zvukovou vyrovnanost ve všech rejstřících
- umí zvolit správné frázování a místa pro nádechy
- dokáže hrát détaché, legato, staccato a portamento v celém rozsahu / e – g3 /
- zvládá všechny durové a mollové stupnice, dominantní a zmenšené septakordy
- zahraje chromatickou stupnici v přiměřeně rychlém tempu
- dokáže zvolit vhodné tempo a agogické změny v přednesových skladbách
- je schopen provést formální rozbor hrané skladby
- dokáže hrát z listu
- v komorní hře dokáže hrát v souladu s funkcí svého partu

- ovládá základní melodické ozdoby / příraz, nátryl, trylek /
- dokáže účelně používat pomocné hmaty
- v kolektivní hře se umí účelně zapojit do společných uměleckých aktivit a uvědomuje si odpovědnost za společné dílo
- disponuje hudebně – teoretickými znalostmi, které mu umožní samostatně volit a užívat prostředky pro umělecké vyjádření
- své znalosti, především z oblasti harmonie, dokáže uplatnit při improvizaci v rámci základních jazzových forem
- vnímá rozdíly mezi klasickým a jazzovým frázováním a nasazením tónu a dovede svoji hru přizpůsobit danému stylu
- umí správným způsobem interpretovat skladby z různých slohových období
- studium I. stupně základního studia ukončí sólovým či komorním absolventským vystoupením

Prostředky k dosažení stanovených cílů :

- procvičování a prohlubování doposud získaných dovedností
- pravidelná, soustavná a cílevědomá domácí příprava
- hra všech durových a mollových stupnic a akordů v různých artikulacích
- hra vydržovaných tónů v celém rozsahu
- studium účelně vybraných etud
- hra přednesových skladeb z různých slohových období
- účast na koncertních vystoupeních

II. stupeň základního studia

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na klarinet	1	1	1	1
¹Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2	2

¹ Povinně volitelný předmět

Přípravné studium II. stupně

Přípravné studium je určeno pro starší, nově příchozí žáky, kteří neabsolvovali studium I. stupně.

- metody a formy výuky volíme dle dosavadních znalostí a zkušeností s hrou na jiný či příbuzný dechový hudební nástroj
- vzhledem k úrovni duševních i fyzických schopností lze volit jiné postupy výuky než u mladších žáků
- výběr hudebního materiálu je též nutno přizpůsobit věku žáka

2. ročník

Žák

- dokáže hrát kultivovaným tónem v celém rozsahu nástroje
- umí přizpůsobit barvu a kvalitu tónu interpretované skladbě
- vytváří si vlastní názor na interpretaci a dokáže jej uplatnit při hře
- je schopen zahrát jednodušší skladby z listu
- zvládá jazzové frázování a nasazení tónu a dokáže je uplatnit při interpretaci jazzových standardů
- zahraje chromatickou stupnici v přiměřeně rychlém tempu
- umí účelně použít vibráto a další zvukové efekty
- je schopen interpretovat skladbu většího rozsahu /sonátu či koncert / s doprovodem klavíru
- vnímá intonační nepřesnosti a dokáže je pohotově odstraňovat

Prostředky k dosažení stanovených cílů :

- hra všech durových a mollových stupnic a akordů v různých artikulacích
- využití kvalitních doprovodů na zvukových nosičích
- studium přiměřeně vybraných etud a přednesových skladeb
- hra vydržovaných tónů

4. ročník

Žák

- je schopen vždy hrát kultivovaným tónem s použitím vibráta a dalších zvukových efektů
- ovládá všechny melodické ozdoby
- dokáže účelně používat pomocné hmaty
- hraje kultivovaným tónem s intonační jistotou

- dbá o zvukovou vyrovnanost ve všech rejstřících
- uplatňuje cit pro hudební frázi a agogiku
- dokáže hrát détaché, legato, staccato a portamento v celém rozsahu / e – g³ /
- zvládá všechny durové a mollové stupnice s akordy /tónické, dominantní, zmenšené septakordy/, v dostatečně rychlém tempu hraje chromatické stupnice
- disponuje hudebně – teoretickými znalostmi, které mu umožní samostatně volit a užívat prostředky pro umělecké vyjádření
- orientuje se v notovém zápise a je schopen provést formální rozbor hrané skladby
- své znalosti, především z oblasti harmonie, dokáže uplatnit při improvizaci v rámci základních jazzových forem
- bez problému hraje z listu
- je schopen hry v souboru či jiném hudebním uskupení
- studium II. stupně základního studia ukončí sólovým či komorním absolventským vystoupením

Prostředky k dosažení stanovených cílů:

- studium účelně vybraných etud
- hra přednesových skladeb z různých stylů a žánrů
- účast na koncertních vystoupeních

5.13. Studijní zaměření

Hra na saxofon

Charakteristika

S výukou na saxofon začínáme, když žák dosáhne dostatečné fyzické vyspělosti. Pro zahájení studia je vhodnější saxofon altový. Ve výjimečných případech lze začít hrát i na ostatní běžně užívané saxofony /sopránový, tenorový, barytonový/. Pro počáteční dobu studia lze zapůjčit školní hudební nástroj.

Výuka je přizpůsobena dosavadním zkušenostem žáka s hrou na dechový nástroj. Důraz je kladen na zvládnutí dechové techniky, ovládání nástroje v běžném tónovém rozsahu, hru kultivovaným tónem a zvládnutí základů interpretace klasického repertoáru. Vzhledem ke specifickému využití saxofonu v jazzové a taneční hudbě, je na tuto oblast výuky zaměřena zvláštní pozornost.

Výběr etud a přednesových skladeb, stejně jako metody a formy práce, vždy závisí na individualitě každého žáka, jeho schopnostem, nadání a zájmu.

I. stupeň základního studia

Učební plány:

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4. roč.	5.roč.	6. roč.	7.roč.
				1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
¹ Hra na saxofon	1	1	1	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5
² Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1*	1*	1	1*	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	3	2– 2,5	3 - 3,5	2 –2,5	2 –2,5

Poznámka:

*Nepovinný předmět, na doporučení pedagoga hlavního oboru

¹ Studium Hry na saxofon předchází 3 leté studium Hry na přípravný nástroj /viz.zobcová flétna/

² Povinně volitelný předmět od 2. ročníku v případě, že žák absolvoval 3leté studium Hry na přípravný nástroj

7. ročník/4. ročník

Žák

- ovládá základy správného dýchání a tvoření tónu
- dodržuje zásady správného držení těla a nástroje
- využívá běžný tónový rozsah / b – fis3/
- zvládá nasazení tónu a dokáže jej přizpůsobit požadavkům konkrétní skladby
- je schopen hrát kultivovaným tónem, případně použít vibráto a další saxofonové efekty
- uplatňuje cit pro hudební frázi, dynamiku a agogiku
- ovládá hru běžných klasických i swingových rytmických útvarů
- dovede zahrát přednesovou skladbu z paměti s patřičným emocionálním prožitkem
- v kolektivní hře se umí účelně zapojit do společných uměleckých aktivit a uvědomuje si odpovědnost za společně prováděné dílo
- umí správným způsobem interpretovat skladby z různých slohových období
- vnímá rozdíly mezi klasickým a jazzovým frázováním a nasazením tónu a dovede svoji hru přizpůsobit danému stylu
- své teoretické znalosti, především z oblasti harmonie, dokáže uplatnit při improvizaci základních jazzových forem
- studium I.stupně základního studia ukončí interním nebo veřejným absolventským vystoupením

Prostředky k dosažení stanovených cílů :

- pravidelná a účelná domácí příprava
- hra stupnic a akordů
- hra vydržovaných tónů v celém rozsahu
- nácvik etud s procvičováním legáta, staccato a portamenta
- hra jazzových etud, zaměřených na nácvik specifického swingového rytmického frázování a tvoření tónu
- nácvik a koncertní provádění přednesových skladeb
- nácvik hry z listu a transpozice

II. stupeň základního studia

Učební plány:

	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na saxofon	1	1	1	1
¹ Komorní hra, souborová hra komorní zpěv, sborový zpěv	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2	2

¹ Povinně volitelný předmět

Přípravné studium

Přípravné studium je určeno pro starší, nově příchozí žáky, kteří neabsolvovali studium I. stupně.

- metody a formy výuky volíme dle dosavadních znalostí a zkušeností s hrou na jiný či příbuzný dechový hudební nástroj
- vzhledem k úrovni duševních i fyzických schopností lze volit jiné postupy výuky než u mladších žáků
- výběr hudebního materiálu je též nutno přizpůsobit věku žáka

2. ročník

Žák

- disponuje hudebně – teoretickými znalostmi, které mu umožní samostatně volit a užívat prostředky pro umělecké vyjádření
- umí přizpůsobit specifickou barvu tónu interpretované skladbě
- dokáže hrát uvolněným nátiskem ve všech rejstřících
- jednodušší skladby je schopen hrát z listu
- teoretické znalosti, především z oblasti harmonie, dokáže uplatnit při improvizaci v rámci základních jazzových forem
- v kolektivní hře se umí účelně zapojit do společných uměleckých aktivit a uvědomuje si odpovědnost za společně prováděné dílo
- ovládá hru běžných klasických a swingových rytmických útvarů
- vytváří si vlastní názor na interpretaci a dokáže jej uplatnit
- zahraje většinu durových a mollových stupnic a akordů v přiměřeném tempu
- chromatickou stupnici dokáže zahrát v celém rozsahu nástroje
- dodržuje zásady správného dýchání a tvoření tónu

Prostředky k dosažení stanovených cílů :

- studium vhodně vybraných etud a přednesových skladeb
- v rámci studia dokáže účelně využívat kvalitní zvukové doprovody
- hra durových a mollových stupnic a akordů v různých artikulacích
- hra vydržovaných tónů

4. ročník

Žák

- zná historii, vznik a technický vývoj saxofonu
- dovede o nástroj správně pečovat a udržuje jej v dobrém technickém stavu
- ovládá základy správného dýchání a tvoření tónu /při nádechu nezvedá ramena/
- dodržuje zásady správného držení těla a nástroje
- využívá běžný tónový rozsah / b – fis3/
- zvládá nasazení tónu a dokáže jej přizpůsobit požadavkům konkrétní skladby
- je schopen hrát kultivovaným tónem, případně použít vibráto a další saxofonové efekty
- dokáže hrát v různých dynamických stupních, pp – ff, crescendo, decrescendo
- uplatňuje cit pro hudební frázi a agogiku
- ovládá hru pokročilých klasických i swingových rytmických útvarů
- dovede zahrát přednesovou skladbu z paměti s patřičným emocionálním prožitkem
- umí správným způsobem interpretovat skladby z různých slohových období

- zná zákonitosti vyladění nástroje, drobné intonační nepřesnosti dokáže odstranit pomocí nátisku či pomocných hmatů
- umí hrát všechny durové a mollové stupnice a akordy
- vnímá rozdíly mezi klasickým a jazzovým frázováním a nasazením tónu a dovede svoji hru přizpůsobit danému stylu
- zná alternativní prstoklady ve vysokém rejstříku / nad fis 3 / a dokáže je použít
- zvládá transpozici v přiměřeném tempu
- studium II. stupně základního studia ukončí interním nebo veřejným absolventským vystoupením

Prostředky k dosažení stanovených cílů :

- pravidelná a účelná domácí příprava
- hra stupnic a akordů
- hra vydržovaných tónů v celém rozsahu
- nácvik etud s procvičováním détaché, legáta, staccata a portamenta
- hra jazzových etud, zaměřených na nácvik specifického swingového rytmického frázování a tvoření tónu,
- nácvik a koncertní provádění přednesových skladeb
- nácvik hry z listu a transpozice
- nácvik základů improvizace s využitím nahraných doprovodů

5.14. Studijní zaměření

Hra na bicí nástroje

Charakteristika

Bicí nástroje patří mezi nejstarší nástroje a mohou se pochlubit velkou škálou tónů a zvuků. Pro svou rozmanitost a oblíbenost jsou bohatě využívány v různých hudebních žánrech a uskupeních.

Hra na bicí nástroje rozvíjí motorické a mentální dovednosti, zejména koordinace rukou a nohou. Rozvíjí se smysl pro rytmus, hudebnost a podporuje komplexní chápání hudby jako celku.

Studium je vhodné pro žáky a žákyně ve věku 6-26 let. Výuka začíná hrou na malý bubínek, poté se rozšíří na celou soupravu bicích nástrojů. Cílem předmětu je naučit žáka správnému držení těla a paliček, seznámit jej s notovým zápisem, se základními rytmickými doprovody, ale také se seřízením a naladěním nástroje. Na konci studia by měl být žák schopen doprovodit a uplatnit se v hudebních skupinách nejrůznějších stylů.

Přípravné studium

Žák

- je seznámen s bicí soupravou
- umí popsat bicí soupravu
- dodržuje správné sezení u nástroje a držení paliček
- dokáže hrát dvou taktové ozvěny
- snaží se používat správného úderu (uvolněnost úderu)
- snaží se o hru na klik (metronom)
- chápe pojem takt, je schopen správně počítat a dokáže se orientovat v jednoduchém notovém zápisu
- pochopí základní notové hodnoty (celá nota a pomlka, dále půl., čtvrt., osmin., šestnáct.)

I. stupeň základního studia

Hru na bicí nástroje dělíme na dva moduly učebních plánů:

Modul A - 7leté studium

Modul B - navazující studium hry na přípravný nástroj (4leté studium)

Učební plány:

A	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4. roč.	5.roč.	6. roč.	7.roč.
B				1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
¹ Hra na bicí nástroje	1	1	1	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5	1 – 1,5
² Komorní hra, souborová hra, komorní zpěv, sborový zpěv	1*	1*	1	1*	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	3	2– 3,5	3 - 3,5	2 –2,5	2 –2,5

Poznámka:

*V modulu B nepovinný předmět, na doporučení pedagogem hlavního oboru

¹ Studiu Hry na bicí nástroje předchází 3 leté studium Hry na přípravný nástroj /viz.zobcová flétna/

² Povinně volitelný předmět od 3. ročníku. V případě, že žák absolvoval 3leté studium Hry na přípravný nástroj, povinně volitelný předmět je vyučován od 2. ročníku.

1. ročník /A

Žák

- je seznámen s bicí soupravou
- zná funkcí bicích nástrojů v hudbě (orchestr, hudební skupiny, sólová hra,...)
- ovládá základní dělení bicích nástrojů
- dokáže hrát ozvěny dvou a čtyřtaktové
- umí popsat bicí soupravu, dodržuje správné sezení a držení paliček
- snaží se používat správného úderu (uvolněnost úderu)
- snaží se o hru na klik (metronom)
- chápe pojem takt a dokáže se orientovat v jednoduchém notovém zápisu
- pochopí základní notové hodnoty (celá nota a pomlka, dále půl., čtvrt., osmin., šestnáct.)

2. ročník/A

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť pomocí „ozvěn“
- snaží se o zapamatování čtyřtaktové fráze
- technická cvičení hraje s metronomem i bez něj
- je schopen odstínit sílu hry na malý buben- piano i f orte
- orientuje se v taktech 2/4, 3/4, 4/4
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- na bicí soupravu zvládne jednoduchý beatový doprovod + break (3+1 takt)
- je veden k souborové hře (souhry bicí souprava + bonga, žák + učitel) a ke hře z listu
- chápe notu triolovou
- dodržuje zásady bezpečnosti a ochrany zdraví ve škole

3. ročník/A

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť pomocí „ozvěn“
- učí se základy elementární improvizace formou improvizované odpovědi (2+2 takty)
- upevňuje cítění čtyřtaktové fráze, snaha o vnímání fráze osmitaktové (4+4 takty)
- technická cvičení hraje s metronomem i bez něj
- na malý buben i soupravu snaha o rozlišení dynamiky-pp, p, mf, f, ff,
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- je schopen poznat triolový a osminový doprovod na bicí soupravu
- na bicí soupravu zvládne jednoduchý beatový doprovod + break (3+1 takt, popř. 7 + 1 takt / 4+3+1/)
- je veden k souborové hře (souhry bicí souprava + bonga, žák + učitel) a ke hře z listu (např. souhry nebo hra s nahrávkou - play along), složitost nahrávky volí zodpovědně učitel – jednoduchá forma, odkazy a repetice.

4. ročník/A

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť pomocí „ozvěn“ (pomocí „ozvěn“ může žák upevňovat osmitaktovou frázi a rozvíjet improvizaci)
- technická cvičení hraje s předepsanou dynamikou v různých taktech (2/4, 3/4, 4/4, 3/8, 4/8, 6/8,...) dle výběru notového materiálu
- je seznámen s vířením na malý buben
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- na bicí soupravu zvládne beatový doprovod + break (7 + 1 tak – 8 taktová fráze), orientuje se v jednoduchém notovém partu pro bicí soupravu
- umí odlišit triolový a osminový doprovod+break
- je veden k souborové hře (souhry bicí souprava + bonga, žák – učitel) a ke hře z listu (např. souhry nebo hra s nahrávkou - play along), složitost nahrávky volí zodpovědně učitel – jednoduchá forma, odkazy (repetice).
- dodržuje zásady bezpečnosti a ochrany zdraví ve škole

5. ročník/A

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť
- je schopen zahrát 16 taktovou frázi (2x8 taktů, žák hraje doprovod ad libitum, v 8 a 16 taktu hraje předěl — break).
- technická cvičení hraje s předepsanou dynamikou v různých taktech
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- učí se základy elementární improvizace formou improvizované odpovědi (2+2,4+4)
- učí se znalosti základních tanečních doprovodů (valčík, polka, slow rock, rock, latin, blues, swing, tango,...)
- seznámí se s hrou na bonga a jiné perkusivní nástroje (timbales, triangel, quiro, cajon, djembe)- základní technika, uplatnění v souborové hře
- je informován a umí rozpoznat melodické bicí nástroje – xylofon/vibrafon/marimba/zvonkohra,-znalost not a stupnic předpokládá zvládnutí hudební nauky
- je veden k souborové hře (souhry bicí souprava + bonga, žák + učitel) a ke hře z listu (např. souhry nebo hra s nahrávkou - play along)
- je veden ke hře v školním orchestru, ke hře s kapelou, k účasti na soutěžích, koncertech

6. ročník/A

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť
- technická cvičení hraje s předepsanou dynamikou v různých taktech
- rytmický diktát - žák umí sám odposlouchat a zapsat přehraný jednoduchý rytmický úsek

- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- učí se znalosti základních tanečních doprovodů (valčík, polka, slow rock, rock, latin, blues, swing, tango,...)
- seznámí se s hrou na bonga a jiné perkusivní nástroje (timbales, triangel, quiro, cajon, djembe)- základní technika, uplatnění v souborové hře
- učí se základy elementární improvizace formou improvizované odpovědi (4+4, 8+8)
- náročnost notového materiálu vybírá učitel
- je informován a umí rozpoznat melodické bicí nástroje – xylofon/vibrafon/marimba/zvonkohra,-znalost not a stupnic předpokládá zvládnutí hudební nauky
- je veden k souborové hře (souhry bicí souprava + bonga, žák – učitel) a ke hře z listu (např. souhry nebo hra s nahrávkou - play along), složitost nahrávky volí zodpovědně učitel
- je veden ke hře v školním orchestru, ke hře s kapelou, k účasti na soutěžích, koncertech

7. ročník/A

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť
- snaží se zapamatovat delší hudební celek
- rytmický diktát - žák umí sám odposlouchat a zapsat přehránný jednoduchý rytmický úsek
- technická cvičení hraje s předepsanou dynamikou v různých taktech
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- učí se znalosti základních tanečních doprovodů (valčík, polka, slow rock, rock, latin, blues, swing, tango,...)
- seznámí se s hrou na bonga a jiné perkusivní nástroje (timbales, triangel, quiro, cajon, djembe)- základní technika, uplatnění v souborové hře
- učí se základy elementární improvizace formou improvizované odpovědi (4+4, 8+8)
- náročnost notového materiálu vybírá učitel
- je informován a umí rozpoznat melodické bicí nástroje – xylofon/vibrafon/marimba/zvonkohra,-znalost not a stupnic předpokládá zvládnutí hudební nauky
- je veden k souborové hře (souhry bicí souprava + bonga, žák – učitel) a ke hře z listu (např. souhry nebo hra s nahrávkou - play along), složitost nahrávky volí zodpovědně učitel
- je veden ke hře v školním orchestru, ke hře s hudebním souborem, k účasti na soutěžích, koncertech

1. ročník/B

Žák

- je seznámen s bicí soupravou
- zná funkcí bicích nástrojů v hudbě (orchestr, hudební skupiny, sólová hra,...)
- ovládá základní dělení bicích nástrojů
- dokáže hrát ozvěny dvou a čtyřtaktové
- umí popsat bicí soupravu, dodržuje správné sezení a držení paliček

- snaží se používat správného úderu (uvolněnost úderu)
- snaží se o hru na klik (metronom)
- chápe pojem takt a dokáže se orientovat v jednoduchém notovém zápisu
- pochopí základní notové hodnoty (celá nota a pomlka, dále půl., čtvrt., osmin., šestnáct.)

2. ročník/B

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť pomocí „ozvěn“
- snaží se o zapamatování čtyřtaktové fráze
- technická cvičení hraje s metronomem i bez něj
- je schopen odstínit sílu hry na malý buben- piano i forte
- orientuje se v taktech 2/4, 3/4, 4/4
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- na bicí soupravu zvládne jednoduchý beatový doprovod + break (3+1 takt)
- je veden k souborové hře (suhry bicí souprava + bonga, žák + učitel) a ke hře z listu
- chápe notu triolovou
- dodržuje zásady bezpečnosti a ochrany zdraví ve škole
- učí se základy elementární improvizace formou improvizované odpovědi (2+2,)

3. ročník/B

Žák

- technická cvičení hraje s předepsanou dynamikou v různých taktech (2/4, 3/4, 4/4, 3/8, 4/8, 6/8,...) dle výběru notového materiálu
- rozvíjí svou hudební paměť pomocí „ozvěn“ (pomocí „ozvěn“ může žák upevňovat osmitaktovou frázi a rozvíjet improvizaci)
- učí se základy elementární improvizace formou improvizované odpovědi (4+4)
- je seznámen s vířením na malý buben
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- na bicí soupravu zvládne beatový doprovod + break (7 + 1 tak – 8 taktová fráze), orientuje se v jednoduchém notovém partu pro bicí soupravu
- umí odlišit triolový a osminový doprovod+break
- je veden k souborové hře (suhry bicí souprava + bonga, žák – učitel) a ke hře z listu (např. suhry nebo hra s nahrávkou - play along), složitost nahrávky volí zodpovědně učitel – jednoduchá forma, odkazy (repetice).
- dodržuje zásady bezpečnosti a ochrany zdraví ve škole

4. ročník/B

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť
- je schopen zahrát 8 a 16 taktovou frázi (2x8 taktů, žák hraje doprovod ad libitum, v 8 a 16 taktu hraje předěl — break).
- technická cvičení hraje s předepsanou dynamikou v různých taktech
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- učí se základy elementární improvizace formou improvizované odpovědi (4+4,8+8)
- učí se znalosti základních tanečních doprovodů (valčík, polka, slow rock, rock, latin, blues, swing, tango,...)
- seznámí se s hrou na bonga a jiné perkusivní nástroje (timbales, triangel, quiro, cajon, djembe)- základní technika, uplatnění v souborové hře
- je informován a umí rozpoznat melodické bicí nástroje – xylofon/vibrafon/marimba/zvonkohra,-znalost not a stupnic předpokládá zvládnutí hudební nauky
- je veden k souborové hře (suhry bicí souprava + bonga, žák + učitel) a ke hře z listu (např. suhry nebo hra s nahrávkou - play along)
- je veden ke hře v školním orchestru, ke hře s kapelou, k účasti na soutěžích, koncertech

II. stupeň základního studia

Hru na bicí nástroje dělíme na dva moduly učebních plánů:

Modul A - navazující studium na I. stupeň.

Modul B - začínající žák ve hře na bicí nástroje

Učební plány:

Modul A/B	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
Hra na bicí nástroje	1	1	1	1
¹ Komorní hra, souborová hra komorní zpěv, sborový zpěv	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2	2

¹ Povinně volitelný předmět

1. ročník / A

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť
- snaží se zapamatovat delší hudební celek
- rytmický diktát - žák umí sám odposlouchat a zapsat přehránný jednoduchý rytmický úsek
- technická cvičení hraje s předepsanou dynamikou v různých taktech
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- učí se znalosti základních tanečních doprovodů
- seznámí se s hrou na bonga a jiné perkusivní nástroje (timbales, triangel, quiro, cajon, djembe)- základní technika, uplatnění v souborové hře
- je veden k souborové hře (souhry bicí souprava + tympány, žák – učitel) a ke hře z listu (např. souhry nebo hra s nahrávkou - play along), složitost nahrávky volí zodpovědně učitel

2. ročník / A

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť
- snaží se zapamatovat delší hudební celek
- rytmický diktát - žák umí sám odposlouchat a zapsat přehraný jednoduchý rytmický úsek
- technická cvičení hraje s předepsanou dynamikou v různých taktech
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- učí se znalosti základních tanečních doprovodů (valčík, polka, slow rock, rock, latin, blues, swing, tango,...)
- je informován a umí rozpoznat melodické bicí nástroje – xylofon/vibrafon/marimba/zvonkohra,-znalost not a stupnic předpokládá zvládnutí hudební nauky
- seznámí se s hrou na bonga a jiné perkusivní nástroje (timbales, triangel, quiro, cajon, djembe)- základní technika, uplatnění v souborové hře
- je veden ke hře v školním orchestru, ke hře s hudebním souborem, k účasti na soutěžích, koncertech

3. ročník / A

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť
- snaží se zapamatovat delší hudební celek
- umí sám odposlouchat a zapsat přehránný jednoduchý rytmický úsek v různých taktech
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti

- zvládá základní taneční doprovody, je schopen doprovodit hudební těleso
- dokáže spolehlivě doprovázet, ovládá improvizovaný předěl, fill in, i sólo
- je schopen hrát na bicí soupravu ve školním tělese
- zvládá hru na párové činely
- ovládá hru na bonga a jiné perkusivní nástroje (timbales, triangel, quiro, cajon, djembe)- základní technika, uplatnění v souborové hře
- se orientuje v jednoduchém i složitějším zápisu bicí soupravy (vypsany doprovod, doprovod ze zápisu pouze melodické linky, popř. povinnosti, ...)
- je seznámen a orientuje se v jednoduchých orchestrálních partech (malý buben, tympány, xylofon, triangel, párové činely, velký buben,...)
- je veden k souborové hře (souhry bicí souprava +bonga, žák + učitel) a ke hře z listu (např. souhry nebo hra s nahrávkou - play along)
- je veden ke hře v školním orchestru, ke hře s hudebním souborem, k účasti na soutěžích, koncertech

4. ročník / A

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť
- snaží se zapamatovat delší hudební celek
- umí sám odposlouchat a zapsat přehránný jednoduchý rytmický úsek
- technická cvičení hraje s předepsanou dynamikou v různých taktech
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- zvládá základní taneční doprovody, je schopen doprovodit hudební těleso
- dokáže spolehlivě doprovázet, ovládá improvizovaný předěl, fill in, i sólo
- zvládá hru na párové činely
- ovládá hru na bonga a jiné perkusivní nástroje (timbales, triangel, quiro, cajon, djembe)- základní technika, uplatnění v souborové hře
- orientuje se v jednoduchém i složitějším zápisu bicí soupravy (vypsany doprovod, doprovod ze zápisu pouze melodické linky, popř. povinnosti, ...)
- je seznámen a orientuje se v jednoduchých orchestrálních partech (malý buben, tympány, xylofon, triangel, párové činely, velký buben,...)
- je veden k souborové hře (souhry bicí souprava + tympány, žák - učitel) a ke hře z listu (např. souhry nebo hra s nahrávkou - play along)
- je veden ke hře v školním orchestru, ke hře s hudebním souborem, k účasti na soutěžích, koncertech

1. ročník / B

Žák

- je seznámen s bicí soupravou
- zná funkcí bicích n. v hudbě (orchestr, hudební skupiny, sólová hra,...)
- ovládá dělení bicích nástrojů
- dokáže hrát ozvěny
- umí popsat bicí soupravu, dodržuje správné sezení a držení paliček
- snaží se používat správného úderu (uvolněnost úderu)
- snaží se o hru na klik(metronom).
- pochopí základní notové hodnoty (celá nota a pomlka, dále půl., čtvrt., osmin., šestnáct.)
- pochopí notu triolovou
- rozvíjí svou hudební paměť pomocí „ozvěn“
- snaží se o zapamatování čtyřtaktové fráze
- technická cvičení hraje s metronomem i bez něj v pianu i f orte
- rozezná osminový a triolový doprovod
- na bicí soupravu zvládne jednoduchý beatový doprovod + break (3+1 takt)

2. ročník / B

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť pomocí „ozvěn“
- učí se základy elementární improvizace formou improvizované odpovědi
- upevňuje cítění čtyřtaktové fráze, snaha o vnímání fráze osmitaktové (4+4 takty)
- technická cvičení hraje s metronomem i bez něj v pp, p,mf, f,ff, snaha o rozlišení dynamiky
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- učí se znalosti základních tanečních doprovodů (valčík, polka, slow rock, rock,latin, blues, swing, tango,...)
- je informován a umí rozpoznat melodické bicí nástroje – xylofon/vibrafon/marimba/zvonkohra,-znalost not a stupnic předpokládá zvládnutí hudební nauky
- na bicí soupravu zvládne jednoduchý beatový doprovod + break (3+1 takt, popř. 7 + 1 takt / 4+3+1/),
- je veden k souborové hře (souhry bicí souprava + bonga, žák – učitel) a ke hře z listu (např. souhry nebo hra s nahrávkou - play along), složitost nahrávky volí zodpovědně učitel – jednoduchá forma, odkazy a repetice

3. ročník / B

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť pomocí „ozvěn“ (pomocí „ozvěn“ může žák upevňovat osmitaktovou frázi a rozvíjet improvizaci)
- technická cvičení hraje s předepsanou dynamikou v různých taktech (2/4, 3/4, 4/4, 3/8, 4/8, 6/8,...) dle výběru notového materiálu

- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- rytmický diktát - žák umí sám odposlouchat a zapsat přehránný jednoduchý rytmický úsek
- je informován a umí rozpoznat melodické bicí nástroje – xylofon/vibrafon/marimba/zvonkohra, -znalost not a stupnic předpokládá zvládnutí hudební nauky
- na bicí soupravu zvládne beatový doprovod + break (7 + 1 tak – 8 taktová fráze), orientuje se v jednoduchém notovém partu pro bicí soupravu
- je veden k souborové hře (souhry bicí souprava + tympány, žák – učitel) a ke hře z listu (např. souhry nebo hra s nahrávkou - play along), složitost nahrávky volí zodpovědně učitel – jednoduchá forma, odkazy (repetice)
- učí se znalosti základních tanečních doprovodů (valčík, polka, slow rock, rock, swing, tango,...)

4. ročník / B

Žák

- rozvíjí svou hudební paměť (ozvěny, poslech a stahování libovolné nahrávky)
- snaží se zapamatovat delší hudební celek
- rytmický diktát - žák umí sám odposlouchat a zapsat přehránný jednoduchý rytmický úsek
- učí se znalosti základních tanečních doprovodů (valčík, polka, slow rock, rock, latin, blues, swing, tango,...)
- učí se základy elementární improvizace formou improvizované odpovědi (4+4, 8+8)
- technická cvičení hraje s předepsanou dynamikou v různých taktech
- na jednotlivých etudách rozvíjí pomocí cvičení v dále uvedené literatuře (verze vymyslí učitel) koordinační schopnosti
- je seznámen a orientuje se v jednoduchých orchestrálních partech (malý buben, tympány, xylofon, triangel, párové činely, velký buben,...)
- dokáže spolehlivě doprovázet, ovládá improvizovaný předěl, fill in, i sólo
- *zvládá hru na párové činely*
- seznámí se s hrou na bonga, uplatnění v souborové hře, koncerty apod.
- je informován a umí rozpoznat melodické bicí nástroje – xylofon/vibrafon/marimba/zvonkohra, -znalost not a stupnic předpokládá zvládnutí hudební nauky
- je veden k souborové hře (souhry bicí souprava + bonga, žák – učitel) a ke hře z listu (např. souhry nebo hra s nahrávkou - play along), složitost nahrávky volí zodpovědně učitel
- je veden ke hře v školním orchestru, ke hře s hudebním souborem, k účasti na soutěžích, koncertech

6. VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ DRAMATICKÉHO OBORU

Charakteristika literárně dramatického oboru

„Škola hrou“

Žáci se učí tvořivou dramatikou /při rytmičných, pohybových či mluvních cvičeních/ vnímat prostředí, partnery, rekvizity. Hravou formou si rozvíjí pohybové, hlasové, hudební, výtvarné, estetické a slovesné dovednosti. Výuka směřuje k přirozenému osobnímu projevu, samostatnosti, komunikaci, jednání za daných okolností, vystupování na veřejnosti, což mohou v budoucnu použít v kterémkoli oboru lidské činnosti, nejen umělecké.

Literárně dramatický obor je vyučován formou skupinové výuky; v přípravné dramatické výchově (dále jen PDV) s počtem 5 – 15 žáků, ve studiu I. a II. stupně s počtem 5 – 10 žáků. Studium I. stupně je 7leté, II. stupeň 4letý a žáci jej ukončí veřejným absolventským vystoupením na konci I. a II. stupně.

Vyučované předměty

Dramatická průprava

Ve studiu přípravné dramatické výchovy si děti hravou formou osvojují základy v pohybových, hlasových, mluvních a společných hrách. V 1. - 2. ročníku si vyzkouší pohybové a dramatické hry, které jsou základem pro tvořivou dramatiku. Učí se tak přirozeně reagovat na zadaná témata a ve společných pohybových, mluvních, hudebně-rytmických i dramatických hrách respektovat kolektivní práci.

Dramatika a slovesnost

Žáci 3. – 7. ročníku si postupně rozvíjí dovednosti jako: mluvní projev, výslovnost, přirozený i hraný projev, pohybovou přízřůsobivost, vcítění se, ohleduplnost k zadané látce i kolektivu, rozvoj vlastního slovního i písemného vyjádření.

Přednes

Práce s žáky 3. – IV. ročníku přináší zaměření na jednotlivce. V malých skupinkách /2-4/ si jednotlivci zvolí text, se kterým pak pracují, aby mohli případně školu reprezentovat na veřejnosti či při soutěžích.

Práce v souboru

V souborové práci se jednotlivci zapojují do společného projektu. Učí se vzájemné toleranci, souhře a respektování nejen celku, ale i zadaného úkolu. Ve druhém cyklu přibude proces vzniku inscenace /dramaturgie, režie, rozbor postav, výtvarná stránka, správná interpretace, spolupráce, zodpovědnost apod./Pracuje se s monology, dialogy, úryvky z her či s jednotlivým dramatickým útvarem.

Učební plány Přípravné studium a I. stupeň

	PDV	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.	5.roč.	6.roč.	7.roč.
Dramatická průprava	1-2	2	2					
Dramatika a slovesnost				1	1	1	1	1
Přednes				1	1	1	1	1
Práce v souboru				1	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	1-2	2	2	3	3	3	3	3

Přípravná dramatická výchova

Učební osnovy vyučovaných předmětů:

Dramatická průprava

Žák

- se zapojuje do hry
- rozlišuje rychle pomalu, napětí - povolení
- reaguje na podněty
- používá jednoduché pomůcky, hračky

Základní studium I. stupně

Učební osnovy vyučovaných předmětů:

Dramatická průprava

1. ročník

Žák

- zvládne aktivní zapojení do hry
- reaguje na rychle - pomalu, hlasitě - potichu, smutně - vesele
- ovládá: hlasitost svého projevu, přirozenou mimiku
- jedná za sebe i za jinou postavu /zvířátka apod./
- respektuje skupinu

2. ročník

Žák

- bez zábran a studu projevuje vlastní nápady
- pohybuje se na danou hudbu, reaguje na její rytmické změny
- umí se naučit krátké texty, básničky, prózu
- zvládá jednoduchou charakterizaci, mluvní projev /měkký hlasový začátek, dechovou oporu, znění „v masce“ /

Dramatika a slovesnost

3. ročník

Žák

- zvládne jednoduché herecké etudy
- umí se vcítit do postavy
- do hry volí vlastní nápady
- si osvojil pohybové, hlasové a mluvní dovednosti
- vnímá prostor i partnera
- je přirozený, přizpůsobivý a tvůrčí

4. ročník

Žák

- zvládne herecké etudy či krátkou dramatizaci
- umí propojit pohyb s hudbou, slovem a zpěvem
- umí projevit své názory na dramatickou situaci či text
- je seznámen se zákonitostmi jevištní tvorby
- reaguje přiměřeně na partnera i kolek

5. ročník

Žák

- zvládne v herecké etudě vlastní vyjádření námětu
- písemně umí zpracovat vlastní zážitek
- improvizuje pohybem i slovem
- respektuje skupinu i svůj prostor v ní
- empaticky reaguje na podněty druhých
- umí pracovat s hlasem a dynamikou

6. ročník

Žák

- umí využít svých dovedností k přesnému vyjádření civilní či hrané postavy
- umí vést jednoduchou mluvní nebo pohybovou rozcvičku
- zajímá se o kulturu a divadlo či televizní inscenaci
- umí se dívat, poslouchat, debatovat o daném tématu
- zvládl svůj hlas i dech
- stále pracuje na upevňování svých dovedností

7. ročník

Žák

- zvládne přípravu i realizaci absolventského představení
- přináší vlastní nápady do spol. tvorby
- improvizuje
- je komunikativní, respektuje prostor, spoluhráče i připomínky
- dokáže mít vlastní kritický postoj
- umí se vcítit do postavy
- je hlasově i mluvně vybaven
- rozvíjí vlastní nápady a je dobrým spoluhráčem

Přednes

3. ročník

Žák

- zvládne hlasově i artikulačně text
- umí předat sdělení textu a jeho významu
- umí text obohatit svým osobitým projevem

4. ročník

Žák

- fixuje správný postoj
- dbá na hlasovou a artikulační pružnost
- umí vyjádřit hlavní myšlenku textu
- respektuje připomínky a reaguje na ně

5. ročník

Žák

- ovládá výrazové variace/ mluvní, mimické, slovesné/
- ovládá svůj hlas, postoj, projev
- zřetelně vyslovuje i doslovuje

6. ročník

Žák

- umí rozlišovat literární žánry, zpracovat připomínky učitele i svých vrstevníků
- umí interpretovat svou nebo jinou autorskou tvorbu
- umí využít svých nabytých dovedností

7. ročník

Žák

- si vybírá předlohu sám/ poezii, prózu, dramatický text
- zvládá krátký samostatný výstup, monolog, dialog
- vědomě používá nabyté zkušenosti při reprezentaci školy či jiných vystoupeních

Práce v souboru

Výstupy jsou shodné pro všechny ročníky, důraz je kladen pouze na různou a stále se zlepšující kvalitativní úroveň interpretace každého jednotlivce.

3. - 7. ročník

Žák

- je schopen zahrát jednoduchou- složitější postavu
- umí propojit pohyb, hudbu, mluvu
- dokáže spolupracovat a spoluvytvářet společné dílo
- záleží mu na dobrém výsledku
- dodržuje dohodnuté postupy a respektuje kolektiv
- orientuje se v literatuře a literárních směrech

Základní studium II. stupně

Učební plány II. stupeň

	I.roč.	II.roč.	III.roč.	IV.roč.
Dramatika a slovesnost	1	1	1	1
Přednes	1	1	1	1
Práce v souboru	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	3	3	3	3

Učební osnovy vyučovaných předmětů:

Obsah učebních osnov 1. – 4. ročníku II. stupně není specifikován a není na jednotlivé ročníky dělen z toho důvodu, že jsou žáci schopni interpretace předepsaného zadání či úkolu pouze s přihlédnutím na věk a schopnosti, jak dané zadání v jednotlivém ročníku interpretovat.

Dramatika a slovesnost

1.- 4. ročník

Žák

- herecky umí ztvárnit postavu
- stylizuje se v daném žánru
- podílí se na tvorbě /scénografie, dramaturgie, scénická hudba, režie/
- rozvíjí nabyté zkušenosti z I. cyklu a uplatňuje je v praxi

Přednes

1.- 4. ročník

Žák

- umí si zvolit vhodnou předlohu
- ovládá vědomě výrazové prostředky
- projev má přirozený základ
- nestydí se na veřejnosti

Práce v souboru

1. -4. ročník

Žák

- je schopen zahrát jednoduchou- složitější postavu
- umí propojit pohyb, hudbu, mluvu
- dovede se podílet na zrodu inscenace
- dokáže spolupracovat a spoluvytvářet společné dílo
- záleží mu na dobrém výsledku
- dodržuje dohodnuté postupy a respektuje kolektiv
- orientuje se v literatuře a literárních směrech

7. VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU

Přípravné a základní studium I. a II. stupně

Výtvarný obor je otevřen všem dětem a mladým lidem, kteří projevují zájem o výtvarné vzdělávání. Žák zde podle svých schopností získává hlubší náhled na okolní svět, sebe sama a snaží se ho výtvarně vyjádřit.

Výuka staví na dvou procesech. První proces rozvíjí výtvarné cítění a myšlení žáků, které je základem *výtvarné komunikace*. Dítě vnímá podněty, přemýšlí o nich, dává jim tvar a do svého projevu vkládá niternou výpověď. Výtvarnému cítění a myšlení napomáhá *poznávání výtvarného jazyka* – výtvarných a výrazových vlastností obrazotvorných prvků a jejich vztahů. Výtvarné myšlení se dále modifikuje ve vazbě na kresbu, malbu, grafiku či plastiku, podílí se na různých formách vyjadřování a na sebehodnocení. S výtvarným myšlením se váže tvořivost jako schopnost originálně nebo více způsoby řešit výtvarné otázky. Smyslové prožitky zase obohacují vztah k řeči materiálů a nástrojů a cit pro jejich výrazové hodnoty.

V druhém procesu převažuje výchovný aspekt – vcítění se, prožívání a uvažování v duchu principů humanity. Prožitky, subjektivní citové reakce na podněty z okolí a soustředěná pozornost k vlastnímu jednání vyvolává sebereflexi. Ta na základě jedinečné osobní zkušenosti a úvah dítěte ovlivňuje jeho přijímání okolního světa a pomáhá mu zařadit se do lidského společenství. Rodící se poznání a citové i morální osobnosti dítěte je nejcennějším příspěvkem VO ZUŠ k všeobecnému vzdělávání mladé generace.

Struktura studia ve výtvarném oboru

Podmínkou vzdělávání ve VO ZUŠ je zájem o výtvarné aktivity a schopnosti dítěte, které mu umožňují plnit vzdělávací program. Výuka probíhá v přípravném stupni studia (ve věku 6 až 8 let, kam lze výjimečně zahrnout i žáky mladší), a v I. stupni základního studia (ve věku 8 až 14 let)

Přípravná výtvarná výchova (dále PVV) podporuje každé, i méně disponované dítě, aby se vyvíjelo v citlivou bytost. Proto PVV rozvíjí různé stránky dětské tvořivosti, které výtvarný projev doplňují o projev slovní, dramatický, hudební či pohybový. Všechny aktivity vycházejí z bezprostředního prožívání a vyjadřování světa – z vnímání smyslových podnětů, setkávání s přírodou a s civilizačními jevy, vcítění se do vztahů mezi lidmi, úvaha nad příčinami a důsledky jevů. Pozorný pohled na svět doplňuje úzký kontakt s výtvarnými materiály a nástroji. Děti si s nimi hrají, zkoušejí jejich vlastnosti a různé způsoby uchopení. V intuitivním spojení obsahových vrstev námětu s výtvarným cítěním vyrůstá podoba a výraz výtvarné práce.

Základní studium I. a II. stupně podporuje plynulý vývoj žáků od dětského spontánního projevu a hravé experimentace k promyšlenější tvorbě. Děti opouštějí ikonografická schémata a nahrazují je volným ztvárněním podnětů. Roste důraz na vcítění se, na uvědomování si svých pocitů, reakcí a na tvořivé výtvarné myšlení. Podobně se stává důležitým řazení a hodnocení informací, poznávání vlastností a podob světa nebo souvislostí mezi vrstvami námětu. Tomu napomáhá setkávání se skutečností, a to jak v přepisu reality, tak i v jejím fantazijním přetvoření. Výuku doprovází také osvojování si výtvarného jazyka. Studium I. i II. stupně uzavírá závěrečná práce.

Výtvarné vyjadřování v kresbě, malbě, grafice a modelování

Učební látka zahrnuje kresbu, malbu, grafiku, dekorativní činnosti, modelování a nové vyjadřovací prostředky. Přibližuje dětem estetické kvality reality, vlastnosti výtvarného jazyka, vývoj výtvarné kultury a různé technologie. Tyto poznatky se odrážejí ve ztvárnění témat, která mají děti ukotvena ve svých zkušenostech a jimiž tvořivě vyjadřují vztahy ke světu.

Charakteristika předmětu Výtvarná tvorba:

V předmětu Výtvarná tvorba je zahrnuta plošná tvorba, prostorová tvorba, objektová a akční tvorba.

Plošná tvorba zahrnuje kreslířské, malířské a grafické reakce na skutečnost, na život nebo na niterný svět žáků. Je postavena na tématické, která obohacuje dětské myšlení i emotivitu. V souvislosti s tématem žáci poznávají výraz linií, barev a tvarů ve vlastní tvorbě, v pozorování a v přepisu reality nebo v kontaktu s výtvarným uměním. Soustředěný zájem vzbuzuje i experimentace s materiály, nástroji nebo postupy, která rozvíjí tvořivost a fantazii. Způsoby vyjadřování navazují jak na klasické výtvarné postupy, tak na kombinování technik, které mnohdy dospívají až k přesahům mezi plošnou a plastickou tvorbou.

Prostorová tvorba učí žáky odlišnému způsobu výtvarného myšlení. Vedle prostorového uplatnění linií, barev a tvarů vystupuje do popředí role světla a stínu, objemů, plastických kontrastů a materiálových kvalit. Volná tvorba nejčastěji spočívá ve výtvarné experimentaci v keramické dílně v podobě drobných sochařských skic a užitkových předmětů. Je závislá nejen na obsahu námětu a na výtvarné úvaze, ale i na zvoleném postupu – modelování, tvarování, konstruování. Významnou roli zde hraje i vztah žáka k materiálu a jeho zručnost. Volnou tvorbu doprovází studijní modelování, užitá tvorba je nejčastěji zastoupena keramikou.

Objektová a akční tvorba vyvažuje prožitkovými aktivitami některé postupy plošné a prostorové tvorby. Na nezvyklé zážitky, smyslové podněty, na pocity, vztahy a vznikající postoje navazuje jejich výtvarný přepis a hlouběji je ukotvuje. Objektová tvorba pomáhá žákům přiblížit se realitě – materiálu či nalezenému předmětu, nebo vytvářet nová prostředí. Postupy akční tvorby se vztahují k jedinci a k jeho situaci ve světě, k vnímání sebe sama nebo k prožívání kontaktů s druhými. V akční tvorbě se

žáci vyjadřují gestem či pohybem, prožívají hudbu a její rytmus, proměňují svou identitu atp.

Charakteristika předmětu Výtvarná kultura:

Výtvarná kultura prostupuje celou výukou – nabízí prožitky, porovnává vztahy mezi životem, člověkem a uměním, sleduje pohyb uvnitř žánrů a napříč historií. Jde o hledání inspirací, asociací a souvislostí, sebereflexe při hodnocení vlastního díla a děl jiných autorů.

K osvojení studijní látky *dochází* vrstvením zkušeností, dlouhodobě získaných v experimentaci a tvorbě, nikoli řazením znalostí. *Výuka proto nepostupuje od nejjednodušších otázek k nejsložitějším, ale přiměřeně věku se dotýká celé výtvarné problematiky. Struktura výuky se proto podobá spirále, která se odvíjí, kolísá, vzdaluje a v nových situacích se vrací zpět.*

Metody a formy práce:

V závěru studia žáci dospívají k značně rozdílným způsobům vyjadřování. Porozumění výtvarnému umění a uvážlivý vztah k výtvarnému jazyku jim však umožňuje, aby si i přes rozdílnost pojetí výtvarného projevu vzájemně rozuměli.

Výchovně vzdělávací priority:

Vytvářet a uplatňovat aktivní vztah ke světu. Soustavně hledat podoby života a vymezovat místo člověka uprostřed přírody, v prostředí jím vytvořeném, mezi lidmi. Odkrývat jevy, souvislosti a vztahy našeho světa a vzhledem k nim formovat i formulovat vlastní postoje.

Všestranně rozvíjet tvořivé myšlení. Analyzovat náměty nebo výtvarné problémy, nabízet jejich různé významy nebo způsoby řešení. Samostatně směřovat k odkrývání obecných a výtvarných souvislostí. Vytvářet výtvarné variace, řadit příbuzné úlohy do větších, myšlenkově nebo výtvarně provázaných celků.

Kultivovat výtvarný projev. Navazovat na zkušenosti z práce s prvky výtvarného jazyka a jejich prostřednictvím poznávat zákonitosti výtvarné kompozice. Objevovat výrazové možnosti materiálů a nástrojů a samostatně je kombinovat. Individuálně si volit výtvarné prostředky podle potřeby výrazu.

Respektovat typologické směřování žáků. Vyhovět tendencím výtvarného směřování dítěte a zaměřit se na rozvíjení jeho přínosných rysů. Předvídat základní směr vývoje výtvarného projevu jednotlivých žáků, podporovat ho a citlivě obohacovat.

Uchovat dětem radost z výtvarného projevu. Podpořit zájem o látku výtvarné výchovy v průběhu specifických proměn žákovy osobnosti. V cestě za překonáním tzv. krize výtvarného projevu citlivě spojovat klasické i nové metodické postupy. Vytvářet podmínky pro udržení spontaneity a uvolněného výtvarného podání.

Zásady pedagogické komunikace s žáky

- základem kontaktu je otevřený dialog, který poskytuje motivaci pro samostatnou úvahu, její vyjádření a zdůvodnění. Stejně významná je úcta k osobnostnímu vyladění dítěte - výtvarně projevovému, citovému, intelektuálnímu a jinému. Proto se pedagog zabývá více jedincem a uvážlivě respektuje podobu a míru všech jeho schopností. Především rozvíjí tvořivost dítěte, samostatnost jeho rozhodování a osobitý přístup k řešení otázek i k volbě výtvarných prostředků.

Projektová výuka a řetězení úloh

- logické řazení myšlenek ve vztahu k tématu, i výtvarných problémů. Provázané řazení kroků v tvorbě, v materiálu, v užité tvorbě, i v metodických celcích, směřujících k osvojení dovedností. Logické řetězení otázek, kterým se výtvarné vzdělávání odpoutává od nahodilosti a dostává smysluplný řád.

Základní studium I. stupně

Učební plány a osnovy:

Předmět	Ročník								
	PVV1	PVV2	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Výtvarná tvorba	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Výtvarná kultura	-	-	1	1	1	1	1	1	1
Celkový počet vyučovacích hodin	2	2	3	3	3	3	3	3	3

Přijetí žáci starší 8 let jsou zařazováni do ročníků podle věku, v souladu s docházkou do příslušné třídy základní školy.

Obsah studia

Vše další, co učitel dítěti nabízí ve vztahu k okolnímu světu, k přírodě a k lidské civilizaci, významně přesahuje uváděné vzdělávací minimum. Duchovní dimenze výuky staví na souladu rozumového, citového a morálního vývoje dítěte a na jeho schopnosti empatie. Toto pojetí výtvarného vzdělávání, které lze formulovat jako rozvíjení lidských kvalit, tvoří osu výtvarné výchovy v ZUŠ.

Výtvarná tvorba:

1. Plošná tvorba

Studium VO ZUŠ rozvíjí výtvarné zkušenosti dítěte. Dílčí otázky navazují, prostupují se, promítají se do různých aktivit – úvaha o linii ústí stejně do studijní kresby jako do podání grafického listu, do výtvarné etudy, do výrazu výpovědi či do výtvarného objektu. Žáci se proto s látkou seznamují průběžně, učí se cítit její výrazovou sdělnost nebo estetické hodnoty a své zkušenosti aktivně uplatňují při ztvárnění reality, pocitů, představ či obsahů.

Poznávání výtvarného jazyka pomáhá sebeuvědomování a účinné výtvarné výpovědi dítěte. Vede ho od vcítění se do výrazových kvalit obrazotvorných prvků až k pochopení sdělnosti jejich skladebných vztahů. Kompoziční cítění je vyvažováno poznáváním a ztvárněním skutečnosti. Setkávání se skutečností žákům pomáhá nalézt způsoby, jak vyjádřit podoby světa, tak myšlenky s nimi spojené. Významný je také kontakt s výtvarným uměním, a to jak volným, tak užitým. Ze vztahu k užitému umění pramení i porozumění užitě grafice.

2. Prostorová tvorba

Specifickými haptickými zážitky obohacuje také cit žáků pro materiál a umožňuje úzký fyzický a duchovní kontakt s hmotou. Současně výuka navazuje na zkušenosti získané v rámci plošné tvorby a doplňuje je o hlubší vnímání objemu, povrchu a prostoru.

Modelování umožňuje svobodnou reakci na okolní realitu, na představy, ale i na prožitky a smyslové podněty. Rozsah látky rozšiřuje modelování podle skutečnosti. Jeho význam odpovídá významu studijní kresby a malby a vyvíjí se v souladu s nimi. Výuka je doplněna keramickou tvorbou a tvarováním materiálů. V době tzv. krize výtvarného projevu podporují oba postupy zájem o pracovní postupy nebo o tvorbu se silným výrazovým nábojem. Na racionální úvaze staví konstruování z daných prvků. Rozvíjí vztah k prostoru pomocí důvtipného řazení linií, barev a tvarů a současně podporuje architektonické cítění žáků.

3. Objektová a akční tvorba

Objektová a akční tvorba vnáší do výtvarné výuky nové prvky, které podporují vnímání našeho světa. Jemné impulzy smyslových a jiných zážitků naléhavě oslovují lidské nitro. Žák vnímá barvy, povrchy, vůně, chutě, zvuky, pohyb i plynutí času, procítí kontakt s druhým člověkem. Aktivně reaguje na podněty a prožívá jejich účinky. Objevuje tak zážitky, s nimiž se v rámci klasické plošné a prostorové tvorby neseťká.

Nezvyklý jazyk akční a objektové tvorby dovoluje, aby kvality skutečnosti, které při vizuálním vnímání zůstávají v pozadí, byly náhle silně prožity. Žáci je vyjadřují pohybem, slovem či výtvarným počinem, dospívají k rituálu. Ve výuce se objektová a akční tvorba nejčastěji uplatňuje při objevné motivaci pro vyjádření podob, jevů a vztahů, při vstupu do výtvarné řady či projektu nebo při jejich vyvrcholení.

Přípravné ročníky

Žák :

- má aktivní zájem o tvůrčí činnost
- je schopen se výtvarně rozvíjet

1. a 2. ročník

Žák:

- zná a umí používat základní nástroje ke kresbě, malbě a modelování
- rozeznává základní geometrické plošné i prostorové tvary a své znalosti ve své tvorbě využívá
- od výtvarné hry přechází k výtvarnému experimentu
- umí svým výtvarným projevem zprostředkovat svůj osobní zážitek
- z několika předkreslených náznaků, dokáže zobrazit svou evokovanou představu

3. a 4. ročník

Žák:

- zná a umí používat základní nástroje ke kresbě, malbě, grafice, keramice a modelování
- rozeznává základní geometrické plošné i prostorové tvary a své znalosti ve své tvorbě využívá
- umí zacházet s modelovací hmotou, dokáže vytvořit, figurativní, užitek, dekorativní předmět podle svých představ, dle svého typologického a dispozičního předpokladu
- rozeznává základní barvy a umí je smíchat pro získání dalších barev a jejich odstínů
- umí rozdělit barvy na studené a teplé, světlé a tmavé, základní a podvojně
- z několika předkreslených náznaků, dokáže zobrazit svou evokovanou představu
- umí svým výtvarným projevem zprostředkovat svůj osobní zážitek
- tvořivě a logicky myslí je vnímavý a ohleduplný vůči ostatním spolužákům.

5. a 6. ročník

Žák:

- zná a umí používat základní nástroje ke kresbě, malbě, grafice, keramice a modelování
- s modelovací hmotou, dokáže vytvořit, figurativní, užitkový, dekorativní i abstraktní předmět podle svých představ, dle svého typologického a dispozičního předpokladu
- z několika předkreslených náznaků, dokáže zobrazit svou evokovanou představu, hledat a zobrazovat jiné
- umí zasadit zobrazované do neobvyklých souvislostí, vytváří postavy, předměty a souvislosti nové a neobvyklé
- umí svým výtvarným projevem zprostředkovat svůj osobní zážitek
- tvořivě a logicky myslí je vnímavý a ohleduplný vůči ostatním spolužákům, spolupracuje, je tolerantní k práci i úspěchu jiných
- má schopnost hodnotit a obhajovat své výtvarné pojetí, vést dialog, vyjadřovat se k tvorbě své a druhých, tolerovat jejich způsob vidění a výtvarného vyjádření

7. ročník

Žák:

- přistupuje k tvorbě poznáváním a sebepoznáváním, a podle svých individuálních schopností si stanovuje dílčí cíle, které dokáže realizovat
- poznává a vědomě používá obrazotvorné prvky plošného i prostorového vyjádření (bod, linie, tvar, objem, plocha, prostor, světlo, stín, barva struktura, perspektiva, proporce atd.)
- jejich vlastnosti a vztahy (kontrast, shoda, podobnost, rytmus, dynamika, struktura, pohyb, proměna v čase apod..) a jejich účinky dokáže porovnat a zhodnotit
- využívá základní techniky vizuálně obrazného sdělení prostorových činností (vč. objektové a akční tvorby) s využitím klasických i moderních technologií
- vnímá smyslové podněty a vědomě je převádí do vizuální formy prostřednictvím výtvarného jazyka, inspiruje se fantazií nebo realitou, komponuje tvarové, barevné a prostorové vztahy, a proměňuje běžné v nezvyklé

Výtvarná kultura:

Prostupuje celou výukou. Rozvíjí hluboký vztah k umění v jeho různých podobách.

V PVV a na I. stupni ZS žáci objevují souvislosti mezi sebou, okolním světem a kulturními jevy – téma, výtvarné formy, různé epochy, ale i vlastnosti přírody nebo civilizace.

Je hledáním inspirací, asociací a souvislostí, a taky sebereflexí při hodnocení vlastního díla a děl jiných autorů.

U jiných autorů uměleckých děl se žáci seznamují s jejich obrazotvornými postupy, vlastnostmi a účinkem.

Výtvarná kultura zahrnuje návštěvy galerie, analýzu viděného, dialog o prožitku, sbírku reprodukcí.

Obraz, nebo socha (i v reprodukci), jako námět pro vlastní tvorbu.

Pocitová komunikace s uměleckým dílem.

Prožití a vyjádření nálady, či obsahu uměleckého díla, jeho parafráze a asociace ve výtvarné reakci.

Kulturně historický náhled do pravěku, starověku, antiky, středověku, novověku, 19. a 20. století a umění současnosti.

1. a 2. ročník

Žák:

- má sbírku reprodukcí
- se aktivně podílí na hodnocení děl spolužáků

3. a 4. ročník

Žák:

- má větší sbírku reprodukcí uměleckých děl
- umí ohodnotit své dílo, a díla spolužáků, i s odůvodněním
- má poznatky o dějinách umění z období pravěku a starověku

5. a 6. ročník

Žák:

- umí parafrázovat umělecké dílo
- umí analyzovat viděné a vést o poznatku dialog
- má poznatky o dějinách umění z období antiky a novověku

7. ročník

Žák:

- umí využít reprodukci uměleckého díla (obraz, socha) jako námět pro vlastní tvorbu
- umí parafrázovat umělecké dílo
- umí svou tvorbu obhájit
- má poznatky o umění 19. a 20. století a o současném umění

Základní studium II. stupně

Učební plány a osnovy:

Předmět	Ročník			
	I.	II.	III.	IV.
Výtvarná tvorba	2	2	2	2
Výtvarná kultura	1	1	1	1
Celkový počet vyučovacích hodin	3	3	3	3

Výtvarná tvorba

I. až III. ročník

Žák:

- orientuje se ve výtvarné terminologii
- umí si vhodně vybrat výtvarné nástroje a postupy
- dokáže řešit výtvarné problémy neotřele a experimentovat
- umí čerpat inspiraci z děl mistrů historie i současnosti
- umí přijímat různorodá hlediska na tvorbu, dokáže najít pro sebe to nejoptimálnější a uplatnit ve své tvořivosti
- ovládá pravidla perspektivního zobrazení
- umí stylizovat realitu
- výtvarný problém řeší v souladu se svým osobnostním založením a směřováním.

IV. ročník

Žák:

- dokáže směřovat své osobní zaměření
- pracuje individuálně, volí si samostatně vlastní projekt nebo témata
- vlastním výtvarným projevem dokáže zprostředkovat divákům své vidění světa
- umí zobrazit daný model studií, i parafrází
- samostatně si navrhne, realizuje a instaluje svou absolventskou práci
- své práce dokáže obhájit

Výtvarná kultura

I. až IV. ročník

Žák:

- se orientuje v různých oblastech výtvarného umění a v dějinách uměleckých slohů
- vyjmenuje umělecké oblasti (architektura, design, grafika, ap.)
- zná nejznámější památky ve svém okolí a umí je zařadit do slohu
- navštěvuje galerie, referuje své zážitky a diskutuje se spolužáky
- dokáže vnímat výtvarnou kulturu v historických souvislostech
- využívá elektroniku ke shromažďování vědomostí z oblasti výtvarné kultury i k vlastní tvorbě

Studium II. stupně základního studia uzavírají studenti výstavou svých závěrečných prací.

8. VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU

Charakteristika tanečního oboru

Taneční obor v základním uměleckém vzdělávání umožňuje prostřednictvím tanečních a pohybových aktivit komplexně a systematicky rozvíjet jedince po stránce tělesné a duševní. Každému žákovi podle míry jeho schopností a zájmu poskytuje základy odborného vzdělání. Seznamuje žáky se stavbou lidského těla, zákonitostmi pohybu a poskytuje orientaci v různých oblastech spojených s tanečním projevem a kulturou pohybu. Obohacuje duševní život, učí žáky vnímat umění a kulturu jako součást jejich života, případně je připravuje na další vzdělávání na střední a vysoké škole uměleckého zaměření. Taneční obor je realizován skupinovou výukou a je zaměřen na současný tanec.

Přípravná taneční výchova (PTV) /5–20 žáků/

I. stupeň základního studia /5-15 žáků/

II. stupeň základního studia /5–10 žáků/

Vyučované předměty

Přípravná taneční výchova

V přiměřených pohybových cvičeních a činnostech utváří základní pohybové návyky potřebné pro získání správného držení těla, rozvíjí rytmické cítění, vhodnými náměty a hudebními skladbami probouzí vnitřní citlivost a pohybovou fantazii žáků, umožňuje vytvoření pozitivních vztahů spolupráce s učitelem i ostatními žáky ve skupině.

Taneční průprava

Taneční průprava se vyučuje v 1. a 2. ročníku I. stupně. Rozvíjí a upevňuje správné držení těla, zvyšuje celkovou pohyblivost, pružnost, obratnost a koordinaci, zaměřuje se na postupné uvědomělé ovládání jednotlivých částí těla i na harmonický pohyb těla jako celku, rozvíjí rytmické, prostorové a hudební cítění.

Taneční praxe

Taneční praxe se vyučuje po celou dobu studia. Pěstuje taneční projev žáků, podněcuje jejich tvůrčí schopnosti a pěstuje smysl pro vzájemnou pohybovou souhru, dává

možnost uplatnit získané taneční dovednosti a vědomosti v praxi, utváří umělecké postoje a vkus.

Současný tanec

V předmětu Současný tanec se žák seznamuje se základy taneční techniky současného tance (technika M. Graham, J. Limóna) a dále ji rozvíjí. V pohybových vazbách v různých polohách na místě i v pohybu z místa pěstuje smysl pro harmonický, koordinovaný pohyb celého těla.

Klasická taneční technika

Seznamuje žáky se základy klasické taneční techniky, upevňuje správné držení těla, zdokonaluje pohyby dolních a horních končetin, prohlubuje pohybovou koordinaci, smysl pro přesnou formu a čistotu provedení pohybu. Učí pohybové kázni, vytrvalosti a vůli.

Taneční improvizace a tvorba

Rozvíjí tvůrčí schopnosti, představivost a vnímání vlastního prostoru těla i umístění těla v prostoru a ve vztahu ke skupině, vede žáka k poznávání sebe sama a svého vztahu k okolí. Rozvíjí je schopnost improvizace. Je spojena s přímým prožíváním estetického pohybu. Obsahuje uvolňovací cvičení, práci s rekvizitou, základy kontaktní improvizace, na druhém stupni též základy taneční kompozice. Utváří individuální pohybový slovník. V etudách na hudbu i bez hudebního doprovodu podněcuje žáky k samostatnému řešení prostorových, výrazových, rytmických úkolů.

Přípravné studium - /Přípravná taneční výchova/

Přípravná taneční výchova je předmět, který se vyučuje ve dvou ročnících přípravného studia. Do PTV 1 nastupují žáci ve věku 5 let a zájemci, kteří dosáhnou 6 let v období od 1.9. do 31.12. daného roku. Podle stejného systému jsou zařazováni žáci do PTV 2 (věk 6 – 7 let).

Učební plány

	PTV 1	PTV 2
Přípravná taneční výchova	2	2
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2

Učební osnovy vyučovacích předmětů

PTV 1 - Přípravná taneční výchova

Žák

- *opakuje po učiteli průpravná cvičení v nízkých polohách*

leh na zádech, leh na zádech pokrčmo, leh na břicho, sed snožný, sed na patách, sed skrčmo zkřížený („turecký sed“)

- *zvládá pohyb z místa*

přirozenou chůzi – vpřed, vzad chůzi s vysokým zvedáním kolen vpřed

běh přirozený

poskočný krok nízký vpřed

plazení a lezení – v lehu na břicho, ve vzporu dřepmo

poskoky snožmo

- *zvládá cvičení obratnosti, rovnováhy a koordinace pohybu*

převaly - z polohy leh („sudy“), z polohy sed skrčmo („kolébka“ ze sedu do sedu)

- *užívá prostorové vztahy*

vpředu – vzadu, nahoře – dole, postavení čelem do kruhu, volné rozestoupení čelem k učiteli, volný pohyb v prostoru

- *zvládá rytmická a hudebně-pohybová cvičení*

žák dokáže rozlišit pomalé a rychlé tempo skladby

rytmizuje slova (dvoj, troj, čtyřslabičná)

- *napodobí učitele a pod jeho vedením interpretuje jednoduché pohybové a taneční vazby*
- *zná pohybové hry*
- *zapojuje se do pohybové improvizace na dané téma*

PTV 2 - Přípravná taneční výchova

Žák

- *zvládá základní polohy na místě a opakuje po učiteli průpravná cvičení v těchto polohách*
klek se vzporem, sed zkřížmo kolena zevnitř, sed skrčmo, kombinovaný sed
- *zvládá pohyb z místa*
chůzi na pološpičkách vpřed
chůzi s vysokým zvedáním kolen vzad
chůzi s přednožováním vpřed
běh s přednožováním skrčmo vpřed, se zanožováním skrčmo vpřed
poskočný krok vysoký vpřed
cval bočně
- *zvládá cvičení obratnosti, rovnováhy a koordinace pohybu*
převaly z polohy dřep, koordinální cvičení paží
- *užívá prostorové vztahy*
řada, zástup, kruh, po kruhu, rozestoupení k hlavní stěně cvičebního sálu
- *zvládá rytmická a hudebně-pohybová cvičení*
žák rozlišuje tempo – pomalé, střední, rychlé
ví, co znamená zrychlovat, zpomalovat
opakuje hrou na tělo či rytmické nástroje jednoduché rytmické vazby spojené se slovním doprovodem
- *samostatně interpretuje nacvičené jednoduché pohybové a taneční vazby*
- *umí předvést naučené tance před spolužáky*
- *zná pohybové hry a pohybově-taneční hry se zpěvem a říkadly*
- *zapojuje se do pohybové a taneční improvizace na dané téma, slovní, zvukový či hudební doprovod*

Základní studium I. stupně

Učební plány

	I. stupeň						
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.
Taneční průprava	1	1					
Taneční praxe	1	1	1	1	1	1	1
Současný tanec		1*	1	1	1	1	1
Klasická taneční technika			1*	1	1	1	1
Taneční improvizace a tvorba			1	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2 - 3*	3 - 4*	4	4	4	4

*V případě nenaplnění ročníku minimálním počtem žáků, se ročníky sloučí a tím dojde k navýšení jednoho vyučovacího předmětu. Výstup pro tento předmět je shodný s výstupy 3. – 7. ročníku s přihlédnutím na věk a nižší stupeň vývoje žáka.

Učební osnovy vyučovacích předmětů:

1.-2. ročník

Taneční průprava

Žák

- *má základní návyky správného držení těla v základních polohách na místě i v základních prvcích pohybu z místa*
- *ukáže po mocná místa pro správné držení těla v základních polohách na místě*
- *zvládá cvičení v základních polohách na místě – sedu ve II. pozici, stojí snožném, v I. a II. pozici paralelní i mírně vytočené*

- *zvládá kroužení, napínání a krčení v hlezenním kloubu, vytáčení a vtáčení dolních končetin, podřepy, dřepy, výpony – stoj u tyče i na volnosti*
- *umí základní taneční kroky*
poskočný krok vysoký vpřed, vzad a v točení a jejich kombinace,
řezankový poskok a dvojřezankový poskok (s nátřesem)
přisunný krok
krok přeměnný – polka, dvojkolka
- *zvládá rytmická a hudebně-pohybová cvičení*
vyjadřuje hrou na tělo nebo rytmické nástroje čtyřdobé, třidobé a dvoudobé metrum (doprovod říkadel a písní)
rozliší dobu přízvučnou a nepřízvučnou
- *zná a dle svých možností uvědoměle ovládá jednotlivé části těla*
- *orientuje se v základních prostorových vztazích (přímé dráhy pohybu z místa, vlnovka, osma, lomené dráhy)*
- *v návaznosti na jednotlivé pohybové úkoly pozná základní názvosloví*

Taneční praxe

Žák

- *spolupracuje s učitelem a ostatními žáky ve skupině a aktivně se zapojuje do nejrůznějších interpretačních a tvůrčích činností*
- *zvládá jednoduché pohybové a taneční vazby*
- *umí pohybové a taneční hry*
- *interpretuje drobné taneční skladby, dokáže je prezentovat na veřejném vystoupení*
- *zohledňuje vzájemnou pohybovou souhru*
- *fixuje správné provedení pohybů*
- *v taneční praxi využívá dovednosti a poznatky získané v předmětu taneční průprava*
- *zapojuje se do pohybové a taneční improvizace na zadané téma nebo na daný hudební doprovod*
- *je schopen jednoduché tanečně - pohybové dramatizace pohádek či jiných námětů*

3.-7. ročník

Současný tanec

Žák

- *vědomě aplikuje zásady a zákonitosti optimálního postavení těla a jeho jednotlivých částí při cvičení na volnosti i při pohybu v prostoru*
- *interpretuje zadaný pohybový úkol*
- *uvědomuje si principy prováděného pohybu*
- *prokazuje pohybovou koordinaci*
- *zvládá*

vazby vedených i švihových pohybů trupu, dolních i horních končetin v kombinaci s podřepy a výpony, v paralelních i vytočených pozicích

pérování dolních končetin v kolenou i nártách v paralelních i vytočených pozicích

odvíjení chodidla, flexování nohou, aktivní vytáčení kyčelních kloubů (leh na zádech, leh na břiše, leh skrčmo)

přenášení váhy těla ve vazbách cviků ve stoji na volnosti

průpravná cvičení pro kontrakce

- *uvědoměle řídí pohyb z těžiště, vypracovává pohyb jednotlivých částí těla*
- *cítí a následuje rytmus hudebního doprovodu při průpravných cvicích a při pohybu v prostoru*
- *zvládá chůzi se sníženým i zvýšeným těžištěm, vazby tanečních kroků, běhu, skoků s doprovodným pohybem trupu, paží a hlavy v nejrůznějších variacích v pohybu prostorem zejména po diagonální dráze*

Taneční praxe

Žák

- *spolupracuje s ostatními ve skupině a účinně se zapojuje do interpretační činnosti a její přípravy*
- *interpretuje taneční skladby na veřejných vystoupeních*

- *v taneční praxi uplatňuje dovednosti a vědomosti získané předchozím studiem*
- *uvědomuje si principy prováděného pohybu a uplatňuje je ve svém pohybovém vyjádření*
- *má smysl pro plynulý, harmonický, koordinovaný pohyb celého těla, založený na zvládnutí těžiště*
- *zohledňuje dynamiku pohybu v souladu s hudbou*
- *orientuje se v dané hudební předloze*
- *má hudební a prostorové cítění*
- *prokazuje pohybovou paměť*
- *má smysl pro vzájemnou kolektivní pohybovou i vnitřní souhru*
- *chápe obsah a myšlenku interpretované skladby*
- *rozumí základní psychologii jednotlivých postav u dějového tance a citlivě ji, přiměřeně svému vývoji, vyjadřuje*
- *hodnotí vlastní projev realizovaný v rámci tanečního vystoupení a jeho přípravy*

Klasická taneční technika

Žák

- *interpretuje zadaný pohybový úkol*
 - *dbá na přesnou formu a čistotu provedení taneční techniky*
 - *zvládá pozice dolních a horních končetin – s ohledem na fyzická specifika, dokáže je pojmenovat a předvést*
 - *zdokonaluje pohyby dolních a horních končetin*
 - *zná základními prvky klasické taneční techniky u tyče a na volnosti*
- přípravné port de bras, první a třetí port de bras
- demi plié – v I., II., IV., V. pozici bokem k tyči a na volnosti
- grand plié – v I., II., V. pozici bokem k tyči, v I. a II. pozici na volnosti

relevé – v I., II., V. pozici čelem k tyči a na volnosti

battement tendu vpřed, stranou, vzad z I. a V. pozice bokem k tyči a na volnosti

battement tendu jeté vpřed, stranou, vzad z I. a V. pozice bokem k tyči

polohu sur le cou de pie vpřed a vzad

demi rond de jambe par terre bokem k tyči

rond de jambe par terre bokem k tyči

battement tendu en cloche z I. pozice bokem k tyči

záklon (hrudní část) bokem k tyči (hlava stranou)

úklon v I., II. pozici bokem k tyči

předklon bokem k tyči

battement frappé vpřed, stranou, vzad z V. pozice

battement fondu

grand battement jeté vpřed, stranou, vzad z V. pozice bokem k tyči

základní skoky klasické taneční techniky – temps levé sauté v I. pozici a changement de pieds, échappé sauté z V. do II. pozice

- *uvědomuje si principy prováděného pohybu*
- *orientuje se v prostoru (dle bodů 1-8)*

Taneční improvizace a tvorba

Žák

- *spolupracuje s ostatními ve skupině a aktivně se zapojuje do nejrůznějších tvůrčích činností*
- *improvizuje na zadané téma nebo daný hudební či nehudební doprovod*
- *zapojuje se do dějové improvizace, improvizace se skutečnými a imaginárními předměty, improvizace v konkrétním či imaginárním prostoru, improvizace sólové a skupinové*
- *v improvizaci dokáže uplatnit své vlastní zkušenosti a zážitky*
- *orientuje se v dané hudební předloze*

- vyjadřuje nálady hudební skladby, pocity a vnitřní stavy, hledá souvislosti dějů a nálad
- je schopen bezprostředního emocionálního projevu s osobitým využitím potenciálu jemu dostupné techniky pohybu
- tvořivě přistupuje ke ztvárnění předložených podnětů
- samostatně řeší prostorové, rytmické a výrazové úkoly
- samostatně vytvoří pohybovou vazbu
- citlivě vnímá skupinu, které je součástí a pracuje ve vzájemných vztazích jak na kvalitativní úrovni (partnerství, dominance, sub-dominance), tak na úrovni kvantity (dua, tria, skupiny, skupina a jednotlivci)
- postupně utváří individuální pohybový slovník

Základní studium II. stupně

Učební plány

	II. stupeň			
	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Současný tanec	1	1	1	1
Klasická taneční technika	1	1	1	1
Taneční praxe	1	1	1	1
Taneční improvizace a tvorba	1	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	4	4	4	4

Učební osnovy vyučovacích předmětů:

I. – II. ročník

Současný tanec

Žák

- *provádí pohybové úkoly větší technické a obsahové náročnosti*
- *má správné držení těla (statické i kinetické)*
- *zpřesňuje řízenost a návaznost pohybu, průběh pohybu, návaznost pohybu šíje a hlavy a končetin na pohyb trupu*
- *uplatňuje všechny získané poznatky v jednoduchých i složitějších kombinacích v prostorových a dynamických obměnách*
- *používá taneční techniku a dle svých individuálních specifíků dbá na čistotu jejího provedení*
- *zvládá*

delší vazby vedených i švihových pohybů trupu, horních a dolních končetin s využitím otáček na místě a v postupu z místa

delší vazby cviků dolních končetin ve stoji na volnosti – přednožení, zanožení, unožení, podřepy, dřepy, výpony, odvíjení chodidla, rozvíjení dolních končetin přes pokrčení v koleni, v kombinaci s přenášením váhy těla, výpady vpřed, vzad a stranou

švihové pohyby – kyvadlový švih trupu a horních končetin čelný s výskokem na místě, s postupem vpřed

sed do uzlu ze stoje s přetočením a návratem do výchozí pozice

- *zná odborné názvosloví*
- *cítí a následuje rytmus hudebního doprovodu při průpravných cvicích a při pohybu v prostoru*
- *zvládá složitější vazby tanečních kroků, běhu, skoků s doprovodným pohybem trupu, paží a hlavy v nejrůznějších variacích a rytmických obměnách v pohybu prostorem se zařazením otáček se zaměřením na rozvíjení koordinovaného pohybu celého těla*

Klasická taneční technika

Žák

- *koordinuje pohyb dolních a horních končetin, trupu a hlavy u základních prvků klasické taneční techniky u tyče i na volnosti*
- *uvědomuje si principy prováděného pohybu*
- *zná základní prvky klasické taneční techniky u tyče a na volnosti*

II. a IV. port de bras

grand plié ve IV. a V. pozici bokem k tyči

battement tendu en croix v různých rytmických vazbách

battement tendu jeté vpřed, stranou, vzad z I. a V. pozice na volnosti

rond de jambe par terre na volnosti

rond de jamb en l'air bokem k tyči

battement fondu vpřed, stranou vzad bokem k tyči

battement frappé vpřed, stranou, vzad z V. pozice bokem k tyči

petit battement bokem k tyči

grand battement jeté piqué vpřed, stranou, vzad z V. pozice bokem k tyči

záklon, úklon, předklon na volnosti

battement relevé lent 45-90° z I. pozice vpřed, vzad, stranou bokem k tyči

příprava passé pirouette z II., IV., V. pozice

assemblé stranou

glissade stranou z V. pozice na volnosti

Taneční praxe

Žák

- *provádí pohybové úkoly větší technické a výrazové náročnosti a interpretuje je na veřejných vystoupeních*
- *chápe obsah a myšlenku interpretované skladby a dokáže je vyjádřit*

- *prokazuje smysl pro vzájemnou pohybovou souhru*
- *dbá na přesnost provedení, taneční projev a soulad s hudbou*
- *zapojuje se do scénického řešení choreografického díla (návrhů kostýmů, osvětlení, rekvizit a podobně)*
- *ve svém projevu využívá poznatky týkající se obsahu a formy pohybového sdělení*
- *hodnotí vlastní přístup k tvorbě a realizaci společného choreografického díla*

Taneční improvizace a tvorba

Žák

- *variuje zadanou pohybovou vazbu v dynamice, rytmu, pohybu a prostoru*
- *umí samostatně vytvořit pohybovou vazbu s využitím dovedností a poznatků předchozího studia*
- *vytvoří ve skupině kompozici dle vlastního nebo učitelem zadaného tématu*
- *používá improvizaci k hledání osobitého pohybového vyjádření jako základu pro autorskou tvorbu*
- *vnímá hudbu a je schopen ji přenést do pohybu těla*
- *pracuje s partnerem ve vzájemném naladění, citlivém vnímání, střídavě v roli vedené a vedoucí, předávání váhy a vyvážování*
- *zapojuje se do diskuze při hodnocení drobných úkolů při tvorbě spolužáků nebo vlastní*

III. – IV. ročník

Současný tanec

Žák

- *provádí pohybové úkoly větší technické náročnosti s hlubší pravdivostí projevu v různých oblastech tanečního umění*

- *dosáhl propracování pohybu trupu, šíje a hlavy, horních a dolních končetin a jejich celkové koordinace*
- *je schopen harmonického tanečního projevu a přenosu vnitřních podnětů*
- *má potřebnou znalost anatomie pohybového ústrojí a základů kineziologie*
- *zvládá*

delší vazby probraných prvků, včetně prvků obratnosti a rovnováhy, ve všech přízemních polohách, stojí na volnosti a v pohybu z místa se zaměřením na správné provedení a s důrazem na uvědomělý centrální pohyb

práci s těžištěm, přenášení váhy těla ve vazbách cviků ve stojí na volnosti – výpady vpřed, vzad a stranou s doprovodným pohybem trupu a paží a v pohybových vazbách s pohybem do prostoru, obraty a otočkami, přepad a vyrovnání

sed do uzlu z chůze s přetočením a návratem do výchozí pozice

sed do uzlu ze stoje s přetočením do sedu pokrčmo, převal s oporou o dlaně obou horních končetin do sedu pokrčmo a zpět do výchozí pozice pohybem vycházejícím z pánve

sled skoků s otáčením o 90°

- *užívá odborné názvosloví*
- *variuje zadanou pohybovou vazbu v dynamice, rytmu, pohybu a prostoru*
- *uvědomuje si a studuje vztah pohybu a prostoru, vztah pohybu a času, vztah tance a hudby a dynamiku pohybu*

Klasická taneční technika

Žák

- *dbá na přesnou formu a čistotu provedení taneční techniky*
- *dosud zvládnuté prvky provádí v rychlejším tempu a složitějších vazbách*
- *zná prvky klasické taneční techniky u tyče a na volnosti*

V. a VI. port de bras

grand plié ve IV. a V. pozici na volnosti

rond de jamb en l'air na relevé

Battement double frappé

Petit battement

grand battement jeté vpřed, stranou, vzad z V. pozice bokem k tyči

battement développé vpřed, stranou, vzad bokem k tyči

vazba glissade – assemblé stranou

tour chaîné po diagonále

pirouette ze IV. pozice en dehors, en dedans

pas de bourrée simple en dehors

- *používá odborné názvosloví a umí předvést daný prvek*
- *provádí pohybové úkoly větší technické náročnosti*

Taneční praxe

Žák

- *provádí pohybové úkoly větší technické náročnosti s hlubší pravdivostí projevu v různých oblastech tanečního umění*
- *vnímá neoddělitelnost vztahů mezi intelektuální, emocionální a fyzickou stránkou člověka*
- *u dějového tance rozumí charakterovým rysům a duševním stavům jednotlivých postav a jejich změnám a vývoji v návaznosti na průběh děje a citlivě je vyjadřuje*
- *zhodnotí, jak taneční umění obohacuje jeho duševní život*
- *je schopen bezprostředního emocionálního projevu s osobitým využitím potenciálu jemu dostupné techniky pohybu*
- *projevuje umělecké postoje a vkus*
- *vnímá a hodnotí choreografické dílo, diskutuje o něm a své názory, myšlenky a postoje vyjadřuje na základě promyšlených argumentů*

Taneční improvizace a tvorba

Žák

- *vytvoří individuálně nebo ve skupině vlastní choreografii s využitím získaných pohybových dovedností*
- *samostatně vytvoří kompozici dle vlastního nebo zadaného tématu pro skupinu spolužáků, s vlastním pohybovým, prostorovým, hudebním a kostýmním řešením a prezentuje ji*
- *v improvizaci i tvorbě vhodně uplatňuje své vlastní zkušenosti a zážitky*
- *nachází vlastní inspirační zdroje a využívá je k vlastní tvorbě*
- *využívá improvizaci jako základu k vlastní autorské tvorbě a k hledání individuálního pohybového vyjádření*
- *prokazuje tvůrčí schopnosti*
- *je schopen zhodnotit vlastní přístup k tvorbě, vlastní i jiné choreografické dílo*

9. HODNOCENÍ ŽÁKŮ

Základem a cílem každého hodnocení je

- poskytnout žákovi zpětnou vazbu (informovat jej o míře naplnění předem stanovených cílů)
- zhodnotit výsledek práce, tj. co se naučil, v čem se zlepšil nebo upozornit na rezervy, v čem chybí a jak by dále měl postupovat

V hodinách hodnotíme zvládnutí zadaných úkolů, domácí přípravu, přístup a aktivitu žáka. Každý pedagog si volí formu hodnocení žáka během školního roku tak, aby vedlo k pozitivnímu vyjádření a bylo pro něj motivující, proto lze hodnotit

- slovně či jinými motivačními předměty (razítka, nálepky), avšak minimálně jednou za měsíc provede pedagog hodnocení známkou do žákovské knížky a třídní knihy.

Způsob hodnocení žáků

V hodnocení žáků se řídíme platnou legislativou školského zákona. Na konci každého pololetí je žák hodnocen známkou na vysvědčení. Hodnotíme zvládnutí učebních osnov daného předmětu či studijního zaměření. V případech, kde jsou učební osnovy rozpracovány do delších časových celků než je jeden rok, klasifikujeme pokrok žáka v postupu k dosažení stanovených cílů (viz. stanovená kritéria k postupovým zkouškám).

1 – výborný

2 – chvalitebný

3 – uspokojivý

4 – neuspokojivý

Celkový prospěch stanovujeme na vysvědčení třemi stupni:

- prospěl (a) s vyznamenáním
- prospěl (a)
- neprospěl (a)

Pravidla hodnocení a klasifikace

1 – výborný

Žák

- ovládá požadované poznatky uceleně a přesně
- samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené vědomosti a dovednosti

2 – chvalitebný

Žák

- ovládá požadované poznatky uceleně a přesně
- samostatně nebo na základě menších podnětů učitele uplatňuje osvojené vědomosti a dovednosti bez podstatných chyb

3 – uspokojivý

Žák

- má závažnější nedostatky v ucelenosti, přesnosti a úplnosti vědomostí
- vědomosti dokáže uplatnit pouze s pomocí učitele

4 – neuspokojivý

Žák

- má závažné nedostatky ve svých vědomostech a dovednostech, ani si je neosvojil
- není schopen nedostatky opravit ani s pomocí učitele
- se již dál nevyvíjí

Hodnocení žáků mimořádně nadaných a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami je dáno naplněním jejich individuálních plánů.

Postupová ročníková a absolventská zkouška

Prostředkem postupu do vyššího ročníku je vykonání komisionální zkoušky dle vyhlášky školského zákona č.71/2005 Sb., § 4.

Kritéria pro postup do vyššího ročníku nebo absolvování studia

Kritériem je účinkování alespoň na jednom veřejném či interním vystoupení, koncertu, výstavě, představení nebo úspěšné vykonání komisionální zkoušky.

Komisionální zkoušky

Zkušební komise se skládá z odborníků příslušného předmětu nebo oboru a je nejméně tříčlenná. Předsedu a členy komise jmenuje ředitelka školy. O hodnocení zkoušky rozhoduje komise většinou hlasů. Při nerozhodném hlasování rozhoduje hlas předsedy.

10. ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Před přijetím hendikepovaného žáka se musíme podrobně seznámit s typem jeho postižení a rodiče jsou povinni vedení školy o této skutečnosti včas informovat. Žák se speciálními potřebami bude do výuky zařazen pouze na základě žádosti rodičů a na doporučení pedagogicko-psychologické poradny nebo speciálního pedagogického centra na daný školní rok. Po splnění těchto požadavků věnujeme těmto žákům zvláštní pozornost s ohledem na jejich diagnózu. Výuku a hodnocení přizpůsobujeme jejich schopnostem a možnostem.

11. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH A TALENTOVANÝCH

Mimořádně nadaní žáci

- jsou do studia zařazeni na základě doporučení pedagogicko-psychologické poradny nebo speciálního pedagogického centra a po schválení ředitelkou školy. Je jim věnována značná pozornost a jsou vytvářeny podmínky s ohledem na jejich individuální schopnosti a potřeby. V těchto případech umožňujeme a připravujeme individuální plán pro jejich umělecký růst.

Mimořádně talentovaní žáci

- mohou být do této kategorie zařazeni na základě mimořádných studijních výsledků. V takových případech jsou žáci vyučováni podle individuálního plánu, který je přizpůsoben potřebám, schopnostem, dovednostem, znalostem a může jim být přidělena vyšší hodinová dotace na jeden školní rok. Toto zvýšení navrhuje učitel a schvaluje ředitelka školy.